

ಭಾರತಿ

ಜುಲೈ 2001
ತೃತೀಯ ಹರಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಶಿವಕುಮಾರ್

ವಿಕ್ರಮ ಕವಲಿ

ಕೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

ಪ್ರಕಾಶ್

ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ

ನಾಗೂಶ್ರೀ ಸೂರಿ

ಶಿವು

ಅಣ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್

ಎ.ಎನ್.ಕೆ.

ಗೋಪಾಲಿ

ಸರೋಜ ಆರ್. ಅಚಾರ್ಯ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00

ಸ್ಥಾಪನೆ : 1990

ಪಾಪನಿ ತ್ರಿವಿಧಿ

ಕೊರಿ-ಆಪರೇಷನ್ ಬೆರಿಚೈಟಿ ವಿಲಿಂಗ್ ನಾ

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಾಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003. ದೂರವಾಣಿ : 3447014

ಶಾಖೆ : ನಂ 4, ಸಂಜಯನಗರ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ಬಡಾವಣೆ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 094. ದೂರವಾಣಿ : 3419780

**ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸದಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ
ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು**

ಭಾಗೀರಥಿ

ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗರುಡ ಪಂಚಮಿ,
ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ
ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಾಗಿ
ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು
ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ.

ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ
ಮೊತ್ತ ರೂ 600-00 ಮಾತ್ರ.

ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ ರೇವಣಿ

ಇಂದು ನೀವು ತೊಡಗಿಸುವ
8,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು
20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ **1,35,000**
ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನೆಗೆದು ಪೆತ್ತೆ

ಕೇವಲ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣ
ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ರೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ
15ರಷ್ಟು ಆದಾಯ.

ನಿಮ್ಮ ಕನ್ಯಾಜೀವಿತ ದಿವಸ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಜೀವನ ನಾಗಿಸಿ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ.

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಎ.ಆರ್. ಆರುಣ್ ಕುಮಾರ್
ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರುಗಳು

ಜೆ.ಪಿ. ಸುದರ್ಶನ್ ಗುಪ್ತ ■ ಡಾ|| ಪಿ. ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು ■ ವೈ. ವಿ. ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ
ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್ ■ ಸಿ. ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ ರಾವ್ ■ ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ
ಎಸ್. ಸತೀಶ್ ■ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ■ ಹೆಚ್. ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್ ■ ವಿ.ಎ. ಅಶ್ವಥ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 60
ಸಂಪಾದಕ:	ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ : ರೂ. 500
ಶಿವಕುಮಾರ್	Ph: 3345259
ನಿರ್ವಹಣೆ:	email: aparanji@hotmail.com
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	website: aparanjimag.com
ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	
ವಿಳಾಸ: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 18	ಜುಲೈ - 2001	ಸಂಚಿಕೆ - 10
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	4
ರಾಂಪಣ್ಣ	ವಿಕ್ರಮ ಕವಲಿ	6
ಲೇಖಕಿಯ ಕರ್ಮಕಥೆ	ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್	8
ಮನಗನ್ನಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	11
ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಿಂದ	ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ	13
ಎರ್ ಹೋಸ್ಟೆಸ್	ನಾಗೂಶ್ರೀ ಸೂರಿ	17
ನಮ್ಮ ಮನೆಯಂಗಳದಿ....	ಶಿವು	19
ಲೌವ್ ಎಂಬ (ಜಿಪ್) ಡೈವ್	ಅಣ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್	25
ಬೀರ್ಟಲ್ - ಜೀವನ್ ಚರಿತ್ರೆ	ಎಂ.ಎನ್.ಕೆ.	31
ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ.....	ಗೋಪಾಲಿ	35
ಕಾಲು ಉಳುಕಿದೆ	ಸರೋಜ ಆರ್. ಅಚಾರ್ಯ	37

೦ ಪ್ರಕಾಶ್

ಅನಾಥಾಲಯದಲ್ಲಿ 2 ಕೋಟಿ ಅವ್ಯವಹಾರ

- ಸುದ್ದಿ

ಪಾಪ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅನಾಥರು!!

★ ★ ★

ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ದಿನ ಮುಂಗಾರು ವಿಳಂಬ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಡಿ, ಕನ್ನಡ ಚಳುವಳಿಗಾರರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿದರೆ??

★ ★ ★

ಯುವ ಆಟಗಾರರಿಗೆ ತೆಂಡೂಲ್ಕರ್ ಸಲಹೆ

- ಕ್ರೀಡಾ ಸುದ್ದಿ

ಅರೆ, ಅವರು ಅಷ್ಟು ಹಿರಿಯರಾದರೆ??

★ ★ ★

ಸ್ವದೇಶಿ ನಿರ್ಮಿತ ಲಘು ಯುದ್ಧ ವಿಮಾನ ಪರೀಕ್ಷೆ ತೃಪ್ತಿಕರ

- ಸುದ್ದಿ

ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಲಘು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಳಸಬಹುದು!!

★ ★ ★

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಿಂದ 50 ಕೋಟಿ ನಿಧಿ ಸಂಗ್ರಹ

- ಸುದ್ದಿ

ಅದೊಂದೇ ಅಕೌಂಟ್ ಇರುತ್ತೆ ತಾನೆ?

★ ★ ★

ನಗರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಿಸಲು ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪ ಅಗತ್ಯ
- ಹೇಳಿಕೆ

ಟೆಲ್ ಅಸ್ ಇನ್ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಯಾರ್!!

★ ★ ★

ಭಾರತೀಯ ಪಾಪ್ ಸಂಗೀತದ ಹಿನ್ನಡೆ; ಹರಿಹರನ್ ವಿಷಾದ
- ಸುದ್ದಿ

ಪಾಪ!!

★ ★ ★

ಪ್ರಧಾನಿ ಮಂಡಿ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ ಯಶಸ್ವಿ
- ಸುದ್ದಿ

ಆದರೂ ಅವರು ಮುಷರಫ್‌ಗೆ ಮಂಡಿಯೂರುವುದಿಲ್ಲ!!

★ ★ ★

ಗ್ರಾಮ ಲೆಕ್ಕಗನ ಕೈ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಮಾಡದೆ ಸಾಗುವಳಿ ಪತ್ರ ಪಡೆಯುವ ಪವಾಡ
- ಪತ್ರಿಕೆ

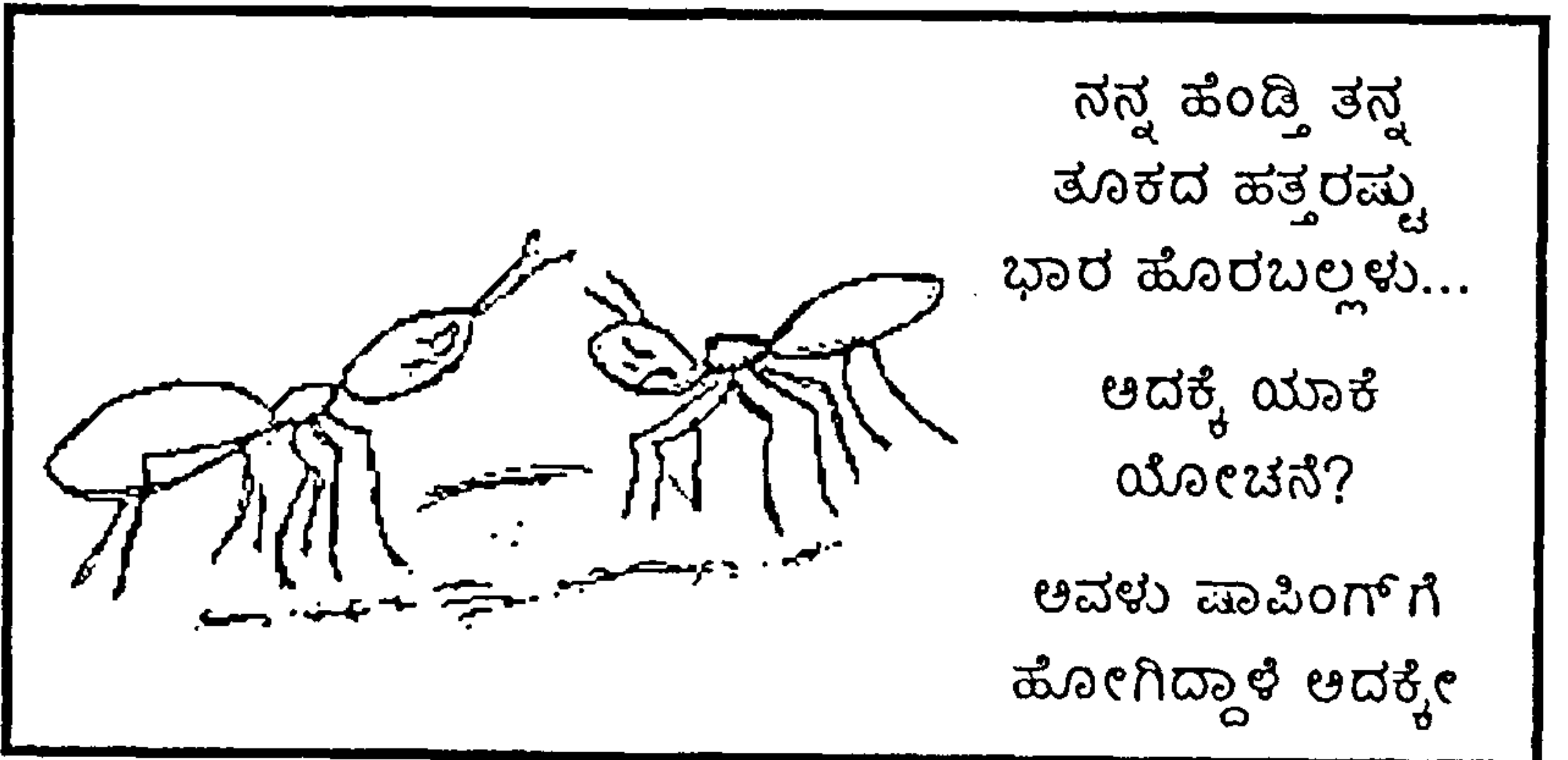
ಇದನ್ನು ಪವಾಡ ಎನ್ನಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಬಂತೆ ಎಂದು ಅಪರಂಜಿ ಅತ್ತಳಂತೆ!!

★ ★ ★

Supreme Irony ಅಂದರೆ ಏನು?

ಜಯಲಲಿತಾ ಲಂಚ ನಿರ್ಮೂಲನಾ ಮಂತ್ರಿ ಆದದ್ದು!!

★ ★ ★

“ಸಣ್ಣಕಥೆ” ಎಂದರೇನು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಹು ದಿನಗಳಿಂದ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಕವನ, ಕಾದಂಬರಿ, ಪ್ರಬಂಧ, ನಾಟಕ, ಇವುಗಳ ರೂಪು ರೇಷೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವ ಹಾಗೆ, ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷಣಗಳಿರುತ್ತವೆಯೇ? ಅಪರಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಾಣುವ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವನ್ನಾದರೂ “ಸಣ್ಣಕಥೆ” ಎಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಅನೇಕ ಸಾಹಿತಿ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಅವರುಗಳಿಂದ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗೆ ಒಂದು ಪ್ಲಾಟ್ ಇರಬೇಕು, ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಪಾತ್ರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಜೀವ ತುಂಬಬೇಕು, ಕಥೆಯನ್ನು ಒಂದು ಘಟನೆಯ ಸುತ್ತ ಹೆಣೆದಿರಬೇಕು, ಯಾವುದೇ ಅಪರಂಜಿ ಬರಹ, ಹರಟೆ ಅಥವಾ ಲಘು ಪ್ರಬಂಧ ಆಗಬಹುದೇ ವಿನಹ, ಅವುಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು, ಎಂದು ಅನೇಕರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಓದಿರುವ ಅನೇಕ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳು ಈ ಮೇಲಿನ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಹೊರತಾಗಿದ್ದರೂ, ಒಳ್ಳೆಯ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳೆಂದು ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿವೆ. ಮೊಪಾಸಾ, ಮಾಮ್ ಇವರುಗಳ ಹಲವು ಕಥೆಗಳು ಯಾವುದೇ ಪ್ಲಾಟ್ ಇಲ್ಲದೇ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕಂಡಿವೆ. “ಕ್ಯಾಟಗರಿ ಕಟ್ಕೊಂಡು ಏನ್ಮಾಡ್ತೀರಾರೀ, ಅಪರಂಜಿ ಲೇಖನಗಳು ಓದುಕ್ಕೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ತುಟಿಮೇಲೆ ನಗೆ ಅರಳೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಸಾಕಲ್ವೇ?” ಅಂತ ನೀವು ಕೇಳಬಹುದು. ನಿಜ. ಬರಹಗಳು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದ್ದು ನಗೆಮಾಸಿಕಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗುವ ಹಾಗಿರಬೇಕಾದದ್ದು ಅಪರಂಜಿಯ ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ಬೇಸಿಕ್ ಮಿನಿಮಂ ಅರ್ಹತೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಬಲ್ಲಂತಹ ಹಲವು ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವುದು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಒಳಿತಿಗೆ ನಾಂದಿಯಾಗಬಲ್ಲುದು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ.

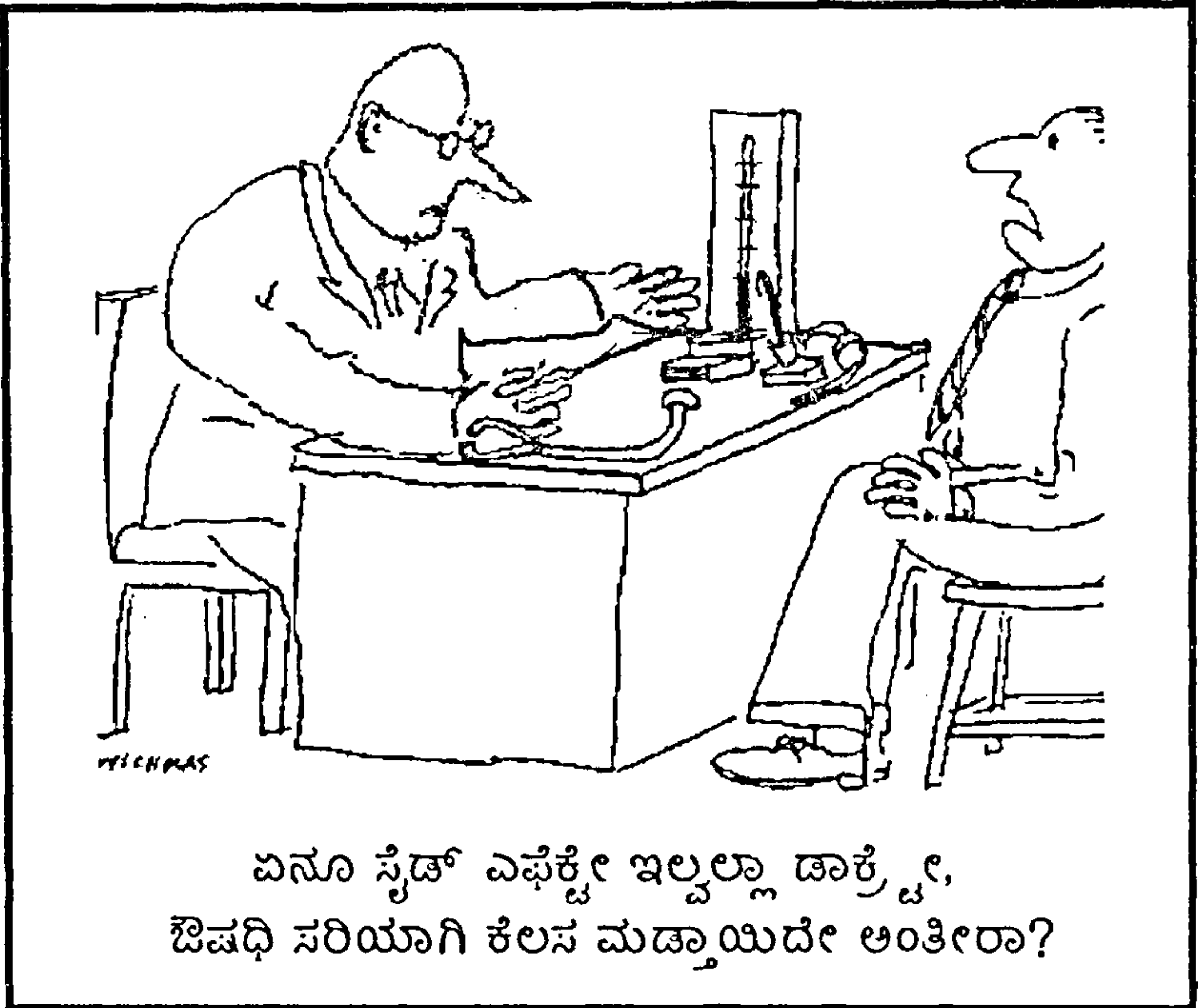
ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ “ಆರ್ಗೋಸಿ” ಎಂಬ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳಿಗೇ ಮೀಸಲಾದ ಪತ್ರಿಕೆ ಅದು. ಪಾಲ್ ಗ್ಯಾಲಿಕೋ, ಜಾನ್ ಕಾಲಿಯರ್, ಎಚ್.ಇ.ಬೇಟ್ಸ್, ಜೆಫ್ರಿ ಹೌಸ್ ಹೋಲ್ಸ್, ಮುಂತಾದ ಖ್ಯಾತನಾಮರುಗಳ ಪರಿಚಯ ನನಗಾದದ್ದು ಈ ಆರ್ಗೋಸಿ ಮೂಲಕವೇ. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಜೇಮ್ಸ್ ಥರ್ಬರ್, ಜಿಯೊವಾನ್ನಿ ಗ್ವರೇಷಿ ಮುಂತಾದ ಖ್ಯಾತ ನಗೆಬರಹಗಾರರ ಲೇಖನಗಳು, ಈ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದ್ದವು. ಈ ಕುರಿತು ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ಶೀನುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಒಂದು ಘಟನೆಯ ಸುತ್ತ ಹೆಣೆದಿದ್ದರೆ,

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಗೆಯ ಲೇಪವಿದ್ದರೂ ಸಹಾ ಆ “ಕಥೆ” ಗಳನ್ನು “ಕೇವಲ” ಹಾಸ್ಯ ಬರಹಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸದೇ, ಉತ್ತಮ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದು ಶೀನುವಿನ ಅಭಿಮತ. ಅಪರಂಜಿಯ ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಹಂಚಿಕೆ ಇದೆ.

ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಹಾಸ್ಯಲೇಪವಿರುವ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳ ಸ್ಥಾನ ಇವುಗಳ ಕುರಿತು ಆಸಕ್ತ ಓದುಗರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಈ ಸಂವಾದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಬಲ್ಲದು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಓದುಗರ ಅಭಿಮತ ಸಂಗ್ರಹಣೆಗೆ ಅನುವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕ “ಸಣ್ಣ ಕಥೆ”ಯನ್ನು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ. “ನಮ್ಮ ಮನೆಯಂಗಳದಿ...” ಲೇಖನದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಕ್ತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿ. ಅಂತೆಯೇ, ಕಳೆದ ಆರು ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಕಂಡ, “ಸಣ್ಣಕಥೆ” ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಬಹುದಾದ ಲೇಖನಗಳಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿ. ಅಪರಂಜಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಲು ನಿಮ್ಮ ಫೀಡ್‌ಬ್ಯಾಕ್ ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

– ಶಿವಕುಮಾರ್

ಏನೂ ಸೈಡ್ ಎಫೆಕ್ಟೇ ಇಲ್ವಲ್ಲಾ ಡಾಕ್ಟರ್,
ಔಷಧಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಡ್ತಾಯಿದೇ ಅಂತೀರಾ?

ರಾಂಪಣ್ಣ

- ವಿಶ್ವಮ ಕವಲಿ

“ವೆಂಕು ಪಣಂಬೂರಿಗೆ ಹೋದ ಹಾಗೆ” ಎಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಡೆನುಡಿ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೇ, ‘ಸಿದ್ಧ ಕವಲೂರಿಗೆ ಹೋದ ಹಾಗೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವಿವರಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೇ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡ ಹೋಗಿ ನಗೆಪಾಟಲಿಗೀಡಾದ ಕತೆ.

ಇದೇ ಕತೆಗೆ, ನಾನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಒಂದು ತಿರುವು ಕೊಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದ ಕತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ರಾಂಪಣ್ಣ. ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನುದಾರ, ಆದರೆ ಓದು ಮಾತ್ರ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೆ. ಮನೆ ತುಂಬ ಕೆಲಸದ ಆಳುಗಳು. ಇವರ ಮನೆಮಂದಿಗೆಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರು ಇವರ ಮನೆಮಂದಿ ಎರಡು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಣಂಬೂರಿನಲ್ಲಿ. (ನಮ್ಮ ರಾಂಪಣ್ಣ ಬೈಕಂಪಾಡಿಯಲ್ಲಿ). ವೆಂಕು ಇವರ ಮನೆಯ ಆಳುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ. ಅಗತ್ಯವಿದ್ದವರಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರಿಂದ ಮದ್ದು ತರುವ ಕೆಲಸ ಅವನ ಪಾಲಿನದೇ.

‘ವೆಂಕು ಹೋಗಿಬರುತ್ತಾನೆ, ನಿಮಗೆ ಏನು ತಕರಾರು ಎಲ್ಲ ಹೇಳಿ’ ಎಂದು ರಾಂಪಣ್ಣ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೇ ಕೇಳಿ ಕಳಿಸುವದು ವಾಡಿಕೆ.

‘ಮೋನಪ್ಪ ಸೆಟ್ಟಿ, ನಿನಗೆ ಎಂತದು?’

‘ಬೆಳಗಿನಿಂದ ತಲೆ ಸುತ್ತು, ಮೈ ನೋವು’

‘ಭೋಜಪ್ಪ ಸೆಟ್ಟಿ, ನಿನಗೆ?’

ಎಡಗಡೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಸೋರುತ್ತದೆ ನನ್ನೊಡೆಯಾ’

‘ಸರೀ ಕೇಳಿಕೋ, ಕಾಂತಪ್ಪ ಸೆಟ್ಟಿ ನಿನಗೆ?’

‘ನಿನ್ನೆ ಗಾಯವಾದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಬಾತುಕೊಂಡಿದೆ ನನ್ನೊಡೆಯಾ’

‘ಎಲ್ಲ ಕೇಳಿಯಾಯಿತಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ನನಗೂ ಮದ್ದು ಕೊಂಡು ಬಾ. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಸಲ ಹೊರಕಡೆಯಾಯ್ತು. ನಿಲ್ಲೋ ಲಕ್ಷಣ ಕಾಣ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳು.’

ಎಲ್ಲ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ವೆಂಕು ಪಣಂಬೂರಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಮದ್ದು ತಂದ. ವೆಂಕು ನಿರಕ್ಷರಿಯಾದರೂ ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿ ಬಹಳ ಚುರುಕಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ.

ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ತರಹ ಪ್ರೀತಿ. ಅವನ ಸಲುವಾಗಿಯೆಂದೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣದ ಯಕ್ಷಗಾನದ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ರೋಗಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಬಣ್ಣದ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಮದ್ದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಧಣಿಗಳ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ವೆಂಕು ವಿತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

“ಕೆಂಪು ಪೊಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರೋದು ಮೋನಪ್ಪ ಸೆಟ್ಟಿಗೆ, ಹಸಿರು ಪೊಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರೋದು ಕಾಂತಪ್ಪ ಸೆಟ್ಟಿಗೆ, ನೀಲಿ ಪೊಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರೋದು ಭೋಜಪ್ಪ ಸೆಟ್ಟಿಗೆ”

“ಬಿಳಿ ಪೊಟ್ಟಣ ನನಗೆ ಅಲ್ವಾ?” ಎಂದು ರಾಂಪಣ್ಣ ಕೇಳಿದಾಗ

“ಅಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿದಾರೆ”

“ಯಾರಿಗೋ ಅದು?” ರಾಂಪಣ್ಣ ಕೇಳಿದಾಗ,

“ಸ್ವಮಕಪ್ಪ ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದಾರೆ”

ರಾಂಪಣ್ಣನವರಿಗೆ ರೇಗಿ ಹೋಯಿತು.

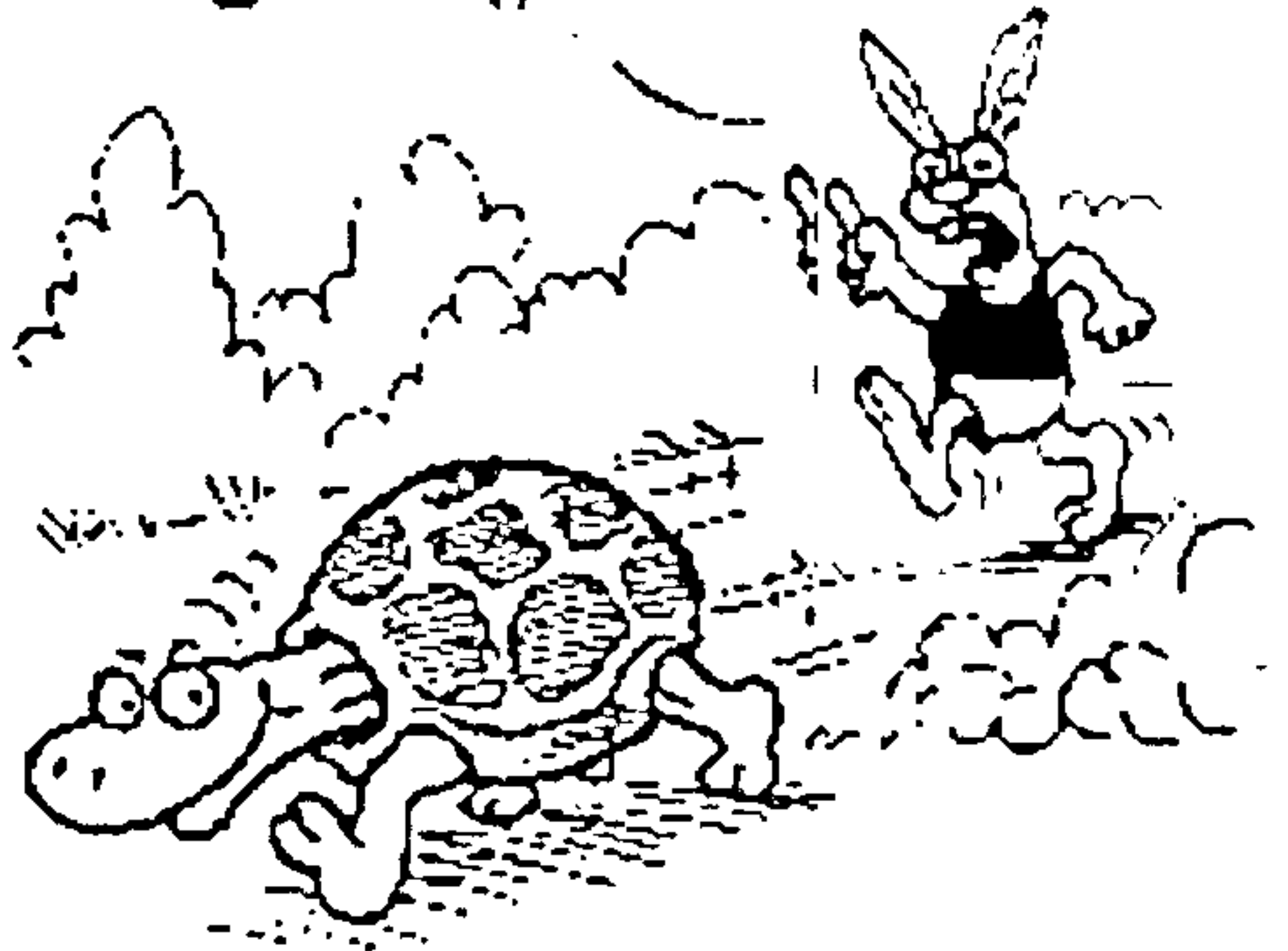
“ನೋಡಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮದ್ದು ತಂದಿದಾನೆ; ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ತರಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೋ ತಂದಿದಾನೆ, ಯಾರೋ ಅವನ ಹೆಸರು ಹೇಗೆ?”

“ಸ್ವಮಕಪ್ಪ ಸೆಟ್ಟಿಗೆ”

“ಅದು ಯಾರೋ ಏನೋ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇಡೀ ಬೈಕಂಪಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಹೆಸರಿನವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ವೆಂಕುನ ಕೆಲಸ ಅಂದರೆ ಹೀಗೆ” ಎಂಬ ಮಾತು ಖಾಯಮ್ಮಾಗೇ ಉಳಿಯಿತು.

ಪಾಪ ವೆಂಕು!

ತೀರಾ ಅನ್ಯಾಯಾ, ಮೋಸಾ,
ಯೂರಿನ್ ಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡ್ಲೇ ಬೇಕು!

ಲೇಖಕಿಯ ಕರ್ಮಕಥೆ

- ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

ಏನೂ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಲೇಖಕಿ ಮಾತ್ರ ಆಗಲೇಬಾರದೆಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಹುಚ್ಚು ಆರಂಭವಾಗಿ, ಮೂವತ್ತುಮೂರು ವಯಸ್ಸಿನ ಕತ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ಆರುನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಬರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ನನ್ನ ಕರ್ಮಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮೀ! “ನೋಡಮ್ಮ, ತುಷಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ನನ್ನ ಕವಿತೆ!” ಎಂದು ಮಗಳಿಗೆ ಓದಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಆಕೆ ಹಾಂ ಎಂದು ಆಕಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನಾನು ಕವಿತೆ ಓದಲಿಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದರೆ ನನ್ನ ಪತಿರಾಯರು ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಜಾರಿಬಿಡುತ್ತಾರೆಂದ ಬಳಿಕ ಹೇಳುವುದೇನಿದೆ ಮಾರಾಯ್ತೇ!

ದಿನಾಲೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 11 ರಿಂದ 12.30 ತನಕ ಅಂಚೆಯಣ್ಣಿನ ಹಾದಿ ಕಾದೂ-ಕಾದೂ ವಾರೆಗಣ್ಣು ನನ್ನದಾಗಿದೆ. ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಗೋಣುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. “ನಿನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆ ಒಂಟೆ ಕುತ್ತಿಗೆಯಾಗಿದೆ ಕಣೇ!” ಎಂದು ನನ್ನ ಪತಿರಾಯ ಛೇಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಮಗಳು ಮರಾಠಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. “ಅಮ್ಮಾ, ನಿನಗೆ ನಿನ್ನಂತೆ ಗೀಚುವವರ್ಯಾರೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದೂ ಅಣಕಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆ ಬರೆದ ಕವಿತೆಯ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ ಹೀಗಿದೆ -

“ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ...

ಇಡ್ಲಿಯನ್ನು ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಮಾಡುವ ಅಮ್ಮ,

ಉಪ್ಪಿಟ್ಟನ್ನು ಇಡ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಅಮ್ಮ,

ಅನ್ನವನ್ನು ಗಂಜಿ ಮಾಡುವ ಅಮ್ಮ,

ಹಾಲನ್ನುಕರಿಮಸಿ ಮಾಡಿ

ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ ಪಾವನವಾಗುವ ಅಮ್ಮ”!

ಇಷ್ಟೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನನ್ನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಕವಿತೆ “ಸಕಾಳ” ಎಂಬ ಮರಾಠಿ ದೈನಿಕದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು.

“ನಿನಗೊಬ್ಬಳು ವಿಮರ್ಶಕಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ಕಣೇ!” ಎಂದು ನನ್ನ ಪತಿರಾಯರು ಹೊಟ್ಟೆಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ನಕ್ಕು, ಗೆಲೆಯರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆ ಕವಿತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಮಗಳ ಪರಾಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ, ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೆರಿಗೆ ನೋವು ಅನುಭವಿಸಿದ ಸ್ಥಿತಿಯಾಯಿತು.

ಇನ್ನು, ನನ್ನ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಲಿ ಸ್ವಾಮಿ? “ಎಲ್ಲಿ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಳಪ್ಪ, ಈ ಪಿರ್‌ಕಿಸ್ ಸೊಸೆ! ಇಡೀ ದಿನ ಪೆನ್ನುಹಿಡಿದು ಗೀಚುತ್ತ ಇರುತ್ತಾಳೆ” ಎಂದು ಮಾವನವರು ಕಲ್ಯಾಣೀ ರಾಗವನ್ನು ಹಾಡುವುದುಂಟು. “ಬಂಗಾರದ ಒಡವೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು ನೆಂಟರ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮೂಡಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಸಾಯಬೇಕು. ಸನ್ಯಾಸಿನಿ ಸೊಸೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದಳಪ್ಪ” ಎಂದು ಅತ್ತೆಯವರು ಆಗಾಗ ಗೊಣಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನೆಂಟರು ಬಂದರಂತೂ ಇಡೀ ದಿನ ನನ್ನ ಚಾಡಿ ರಾಮಾಯಣವೇ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು, ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಭಾವಚಿತ್ರವು, ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅನೇಕರು, ನನ್ನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರೇಮ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಪಾವನವಾದರು. ಈ ಕಥೆ ನನ್ನದೇ ಸ್ವಂತ ಕಥೆಯಿರಬೇಕೆಂಬ ಗುಮಾನಿಯಿಂದ, ವಿಧವೆಗೆ ಮರು ವಿವಾಹವಾಗುವ ಆದರ್ಶವಾದಿಗಳು (!!) ಇನ್ನೊಂದು ವಿವಾಹ ನನಗೆ ಮಾಡಿಸುವ ಹುನ್ನಾರವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ ಪತ್ರ ಬರೆದು! ಮಾವನವರ ಕೈಗೆ, ಈ ಪತ್ರಗಳು ಮುಟ್ಟಿ, ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆ ಏನಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಊಹೆಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಅಂಚೆ ಇಲಾಖೆಯವರೂ ನನಗೆ ಬಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. “ಮೇಡಂ, ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ 200 ರೂ. ಸ್ಟಾಂಪ್‌ಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸುವ ಬದಲು, ಇಂದಿರಾ ವಿಕಾಸ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಬರೆದು ಈ ತನಕ ಯಾವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿಲ್ಲ!”

“ಸರಕಾರದ ಸ್ಟಾಂಪ್‌ಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ, ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ದೇಶಸೇವೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದೂ ನಾನವರಿಗೆ ದಬಾಯಿಸಿದ್ದೇನೆ.

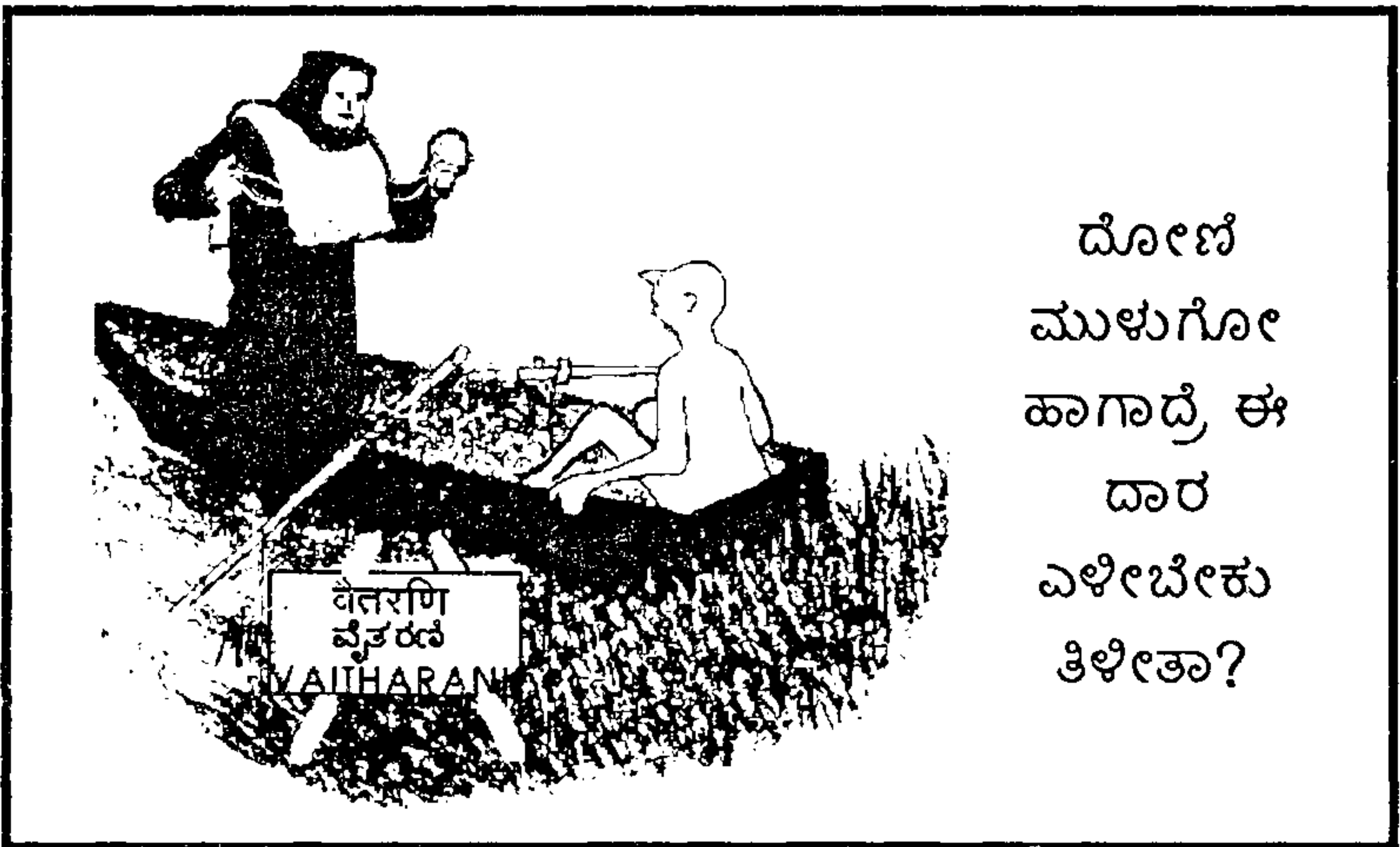
ನಾನೊಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲ್-ಜ್ಯೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಂಚೆ ಚೀಟಿ, ಹಾಳೆ, ಪೆನ್ನು ಅಂಟುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಪತಿ ಹಣ ಕೊಡದಾದಾಗ, ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲವಾದರೂ “ಬರಹ ಪಾಡಿ” ಗಾಗಿ ನೌಕರಿಯನ್ನು ಅರಸಿದೆ. “ಈ ಮೇಡಂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಿತ್ರ ಮಾರಾಯ್ತೇ! ಕಥೆ-ಕವಿತೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರಂತೆ. ಬಹಳ ಮೂಡಿ. ಕಳೆದ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ

ಮಂಗಳನಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು” ಎಂದೆಲ್ಲ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರು, ನನಗೆ ಕೇಳುವಂತೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕೊಕ್ಕರೆ ಮೂತಿಯ, ಲಂಬೋದರನನ್ನು ನಾಚಿಸುವ ಹೊಟ್ಟೆಯ, ಸದಾ ನಿದ್ರೆಗಣ್ಣಿನ, ನಮ್ಮ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ತರರು “ಮೇಡಂ, ನನ್ನ ಮೇಲೊಂದು ಕವಿತೆ ಬರೆಯಿರಿ ನೋಡೋಣ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ! ಅವರು ಇದ್ದುದನ್ನು ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಕವಿತೆ ಬರೆದರೆ, ನನ್ನ ನೌಕರಿಗೆ ಸಂಚಕಾರವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ - “ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಸಾರ್! ನಿಮ್ಮ (ಗುಣ) ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವಷ್ಟು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಂಗ್ರಹವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಬಚಾವಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತು, ಮನೆಯ ಮುಂದಿರುವ ಗುಲ್‌ಮೋಹರ್‌ಗಳ ಕೆಂಪು, ಕಂಪು, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದ ಚೆಲುವು, ರಾತ್ರಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳ ಕಂಪು, ವಸಂತ ಮಾಸದ ಕೋಗಿಲೆ ಕುಹೂ-ಕುಹೂ, ಆಗತಾನೇ ಹಸಿರು ಸೀರೆಯುಟ್ಟು ನಲಿವ ಬಿಲ್ಲಪತ್ರೆ ಮರ .. ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ನಾನು ಪತಿರಾಯರಿಗೆ ವರ್ಣಿಸುವುದುಂಟು - “ನನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಒಂದು ಸುತ್ತು ಕಡಿಮೆ. ಬರೆಯುವ ಮೂಡ್ ಬಂದಾಗ, ಎರಡು ಸುತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಆಗುತ್ತದೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಡಾ|| ಅಶೋಕ ಪೈ ಅಂತ ಇದ್ದಾರಂತೆ. ಅವರಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ತಲೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡಿ ತರಬೇಕು” .. ಎಂದು ನನ್ನವರು ವಿಷಾದಪೂರ್ಣ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುವುದುಂಟು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಿಯ ಓದುಗರೇ, “ಹುಚ್ಚು ಬಿಟ್ಟ ಹೊರತು ಕವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕವಿತೆ ಗೀಚದ ಮುನ್ನ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ”. ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ!

ದೋಣಿ
ಮುಳುಗೋ
ಹಾಗಾದ್ರೆ ಈ
ದಾರ
ಎಳೆಬೇಕು
ತಿಳೀತಾ?

ಮನ ಗನ್ನಡಿ

- ಪ್ರಕಾಶ್

ನಗರ ಜೀವನದ ತೊಡಕು-ಜಂಝಾಟಗಳಿಂದ ಬೇಸತ್ತು ನಾನು ಕಠೋರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕುಳಿತೆ. ಬಹುಕಾಲದ ನಂತರ ನನ್ನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯಿತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಐದು ಗಂಟೆಯ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ವೀ ಟಿ.ವಿ. ಪಾಪ್‌ಸಿಂಗರ್ ವೇಷದ ಜೋಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ. ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ನಕ್ಕ. 'ವತ್ಸ' (ಈ ಪದ ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ!) ನಿನ್ನ ಅನನ್ಯ ನಿರಂತರ, ಕಠೋರ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ದೇವೇಂದ್ರ ಸಂಪ್ರೀತನಾಗಿದಾನೆ! ನಿನಗೆ ಏನು ವರ ಬೇಕು ಕೇಳುವಂಥವನಾಗು' ಎಂದ. ನಾನು 'ಬೇರೆಯವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು! ಈ ವರ ಕರುಣಿಸು' ಎಂದೆ. ಜೋಗಿ 'ತಥಾಸ್ತು!' ಎಂದ. ಅವನ ಶರೀರ ಅದೃಶ್ಯವಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಅವನೇ ತಿರುಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ. 'ಸಾರಿ ವತ್ಸ! ನಿನ್ನ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ! ಈ ವರ ಡಬಲ್ ಎಡ್ಜಿನ ವೆಪನ್! ಈ ರಿಮೋಟ್ ತಗೋ!' ಎಂದು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸೆಲ್‌ಫೋನ್ ತರಹ ಡಿವೈಸ್‌ನ್ನ ಕೈಗೆ ಇಟ್ಟು ಅಂತರ್ಧಾನನಾದ. ನನಗೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೂರ್ಯ ಏಳಹತ್ತಿದ್ದ. ರೈತರು ಇಬ್ಬರು ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಸುತರಾಂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ! ನಾನು, 'ಈ ತಪಸ್ಸೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥ!' ಎಂದು ಮರುಗಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಪಟೇಲರು ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು. ನಾನು ರಿಮೋಟ್ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಡೈರೆಕ್ಟಿಟ್ಟೆ! ಆರೆ! ಅವರು ಏನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ನನಗೆ ಕನ್ನಡಿ ತರಹ ಕ್ಲಿಯರಾಗಿ

ಶ್ವಾಯ್ತು! ಈ ಹಾಳು ಮುಖದವನೇ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೇ! ನನ್ನ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲ ಹಾಳು' ಎ. ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದ ಪಟೇಲ. ನಾನು ನಸುನಗುತ್ತ, "ದೀರ್ಘಾಯುಶ್ಮಾನ್ ಭವ! ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಕೈಗೂಡಲಿ!" ಎಂದೆ. ಪಟೇಲ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ. ನನಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಎದ್ದು, ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟನ್ನ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟ.

ಜೋಗಿಯ ಪ್ರೀತಿ 'ಗಿ ಮೆಷರ್' ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲ, ನಾನೆಂತಹ ದಡ್ಡ! ನನ್ನ ವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಆಗುತ್ತಿರುವ ದುರಾಲೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲ ನನಗೆ ದರೆ, ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಾನು

ಹುಚ್ಚನಾಗುತ್ತೇನೆ. ಈ ಲಿಮೋಟಿನಿಂದ, ನಾನು ಅಗ್ನಿ ಸೆಲೆಕ್ಟಿವ್ (ಶೀನೂ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಪ್ರಭಾವ!) ಆಗಿದೆನೆ. ನಗರಕ್ಕೆ ಮರಳಿದೆ.

★ ★ ★

ಎಂ.ಜಿ. ರೋಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾರೀ ಶರ್ಟಿನ ಅಂಗಡಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಹವಾನುಕೂಲ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟೆ. ಸೇಲ್ಸ್‌ಮನ್ ನನ್ನ ನೋಡಿ ನಕ್ಕ. ನಾನು ಅವನತ್ತ ರಿಮೋಟಿಟ್ಟೆ! “ಈ ಪ್ರಾಣಿ ಬರೀ ನೋಡಿ, ಬೆಲೆ ಕೇಳಿ, ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುವ ಜಾತೀದು! ಎಷ್ಟು ಜನ ಇಂತಹ ಖಾಲೀ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೀನೋ” ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ! ನಾನು, ‘ಲೈಟ್ ಬ್ಲೂ ಕಲರ್ ತೋರಿಸಿ’ ಅಂದೆ. “ಓಹೋ, ಖಾಲೀ ಜೇಬು, ಕಲರ್ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಬೇರೆ” ಅಂದುಕೊಂಡ. ನಾನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ, ‘ನಾನು ಬರೀ ವಿಂಡೋ ಶಾಪಿಂಗ್ ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ! ಬೇಕಾದ ಕಲರ್ ಆರು ಶರ್ಟು ಸಿಗೋತನಕ ನಾನು ಅಂಗಡಿ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ!” ಅಂತ ಘರ್ಜಿಸಿದೆ. ಸೇಲ್ಸ್‌ಮನ್ ಬೆವರಿ ನಡುಗಿದ. ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಕಾಫೀ ತರಿಸಿ ಸಂತೈಸಿದ. ಡಿಸ್‌ಕೌಂಟ್ ಬೇರೆ ಕೊಟ್ಟ! ಸೇಲ್ಸ್‌ಮನ್ ನನ್ನನ್ನ ಪವಾಡ ಪುರುಷ ಅಂತ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಗರಬಡಿದವನಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ.

ಬಿ.ಡಿ.ಎ.ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಇತ್ತು. ಪೆಂಡಿಂಗು. ಸರಿ, ಹೋದೆ. ಆಫೀಸರ್ ಮುಂದೆ ಕೂತೆ. ನನ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್ ನೋಡಿ, “ಇದರಲ್ಲಿ ತುಂಬ ರೆಗ್ಯುಲರೈಸ್ ಆಗಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳಿವೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್” ಅಂತ ವಿಷಣ್ಣವದನನಾದ. ಜೋಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ರಿಮೋಟ್ Mind-ceiver ಅವನ (ತಲೆಯ) ಕಡೆ ಬೀರಿದೆ. “ಈ ಜಂತು ಅಮಾಯಕನ ಹಾಗೆ ಕಾಣ್ತಾನೆ, ಇವನ ಕೆಲಸ ಆಗೋದರೊಳಗೆ ನನಗೆ ಮೂವತ್ತು, ಕೀಚಕನಿಗೆ ಹತ್ತು, ಅಫ್‌ಕೋರ್ಸ್ ಕೀಚಕನಿಗೆ ನನಗೆ ಐದೇ ಬಂದಿರೋದು ಎನ್ನೋದು” ಎಂಬ ಸುಲಲಿತ ಲಂಚಾಲೋಚನಾ ಲಹರಿ ಹರಿದಿತ್ತು. ನಾನು ನಸುನಕ್ಕೆ. “ಭೀಮಸೇನನೇ ನನ್ನ ಅಳಿಯ, ಕೀಚಕನಿಗೆ ಹೆದರಬೇಡಿ!” ಅಂದು ಮುಗುಮ್ಮಾಗಿ ಕುಳಿತೆ! ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹರಿದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಮಧ್ಯಯುಗದ ಕಲಿಗಳೇ ಬರಬೇಕು, ನನ್ನ ಕೆಲಸ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಎರಡೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಆಯಿತು!

ಈಗೇನ್ಮಾಡ್ತೀಯಾ ಅಂತೀರಾ? ಅಪರಂಜಿ ಸಂಪಾದಕರ ಮನೇಗೆ ಹೊರಡ್ತಾ ಇದೀನಿ, ಅವರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಗುಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ!!

★ ★ ★

ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಿಂದ

– ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ

“ಬಾ...ಬಾ... ಇಲ್ಲೇ ಕುಂತ್ಯ...”

“ಏ...ನಡಿಯೋ...ಆ ಕಡೀಕೆ ಕುಂತ್ಯಳಾಣ...”

“ಬ್ಯಾಡ್ ಬಿಡೋ...ಇಲ್ಲೇ ಪಸಂದೆ ತೆ..”

“ಆ ರಾಜಣ್ಣ, ಮಾಯಣ್ಣ ಬಡಿದಾಡ್ಕಂಡವ್ರಂತೆ...”

“ಯಾಕ್ಕಾ...? ಏನಾತು...?”

“ಅದೇ ರಾಜಣ್ಣನ್ ಮಗ್ಗು ಮದಿವೀ ಏತಲ್ಲಾ...ಅದ್ರ ಇಶ್ಯದಾಗಂತೆ...”

“ಅದಕ್ಕ್ಯಾಕ್ಲೇ ಬಡ್ತಾಡ್ಕಬುಕು...ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದ್ರಾಗೆ ಅದೆಂತಾ ಬಡ್ತಾಟಾ?”

“ಆ ರಾಜಣ್ಣೇನು ಕಮ್ಮೀನಾ? ನಾವ್ ಅವ್ವ ಮನಿಂದ ಯೆಣ್ಣು ತಂದೀವಂತಾ...ಎಲ್ಲಾರೂ ತತ್ತಾರೇನು..?”

“ಯಾಕೋ ಯಪ್ಪ...ಏನಾತು...? ಹೆಣ್ಣೇನು ಚಂದಾಗಿಲ್ಲೇನು...? ವರ್ದಕ್ಷೆ ಬ್ಯಾರೆ ಕೊಡ್ತಾವಂತೆ ರಾಜಣ್ಣ...”

“ಅಯ್ಯೋ ತೆಗಿ...ವರ್ದಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಯೆಲ್ಲಾ ಆದಂಗಾತೇನು...? ಅವ್ವ ಕೆಟ್ಟನ ಯಾರೂ ಕಾಣ್ತದ್ದೇನು...? ಎಲ್ಲಾರ್ ತಾವ ಅಂಗಾಡಿದ್ರೆ ಸುಂಕೆ ಇರ್ತಾರೇನು...?”

“ಏನ್ ಮಾಡಿದ್ನೋ ರಾಜಣ್ಣ...? ಯಾರೀಗೇನ್ಮಾಡ್ತ...? ಸುಂಕೆ ಇರಾಕಿಲ್ಲಾ ನೋಡು. ಏನಾರಾ ಉಸಾಬರಿ ಮಾಡ್ತಾನೇ ಇರ್ತವ್ವ...ಏನಾತಂತೆ ಬಡಿದಾಡ್ಕೆ...?”

“ಅದೇ ಏನೋ ಧಿಮಾಕ್ ತೋರ್ಸಿರ್ತಾವ್ವ. ಯಾವೋನ್ ಕೇಳ್ತಾನೆ ಅವ್ವ ಧಿಮಾಕಿನ್ ಮಾತ್ನಾ...ಅಷ್ಟಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಮಾಯಣ್ಣೇನು ಕಳ್ಳೇನಾ...? ಮಾತೀಗ್ಮಾತ್ ಕೊಟ್ಟವ್ವ...ಬಡಿದಾಡವ್ರೆ...”

“ಹೌದು ಮತ್ತೆ...ಮದ್ದೆ ಕಾಗ್ಗ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಟಾಯ್ತಂತೇನು..? ಭೋ ಜನಾ ಬತ್ತಾರೆ ಅಂತಿದ್ರು...ಸಾವ್ರ ಎಳ್ಳಾಪ್ರ ಜನಾ ಬತ್ತಾರಂತಿದ್ರು..ನೀನು ಅವ್ವ ಬೇಗ ತಾನೇ... ನೀನೆಷ್ಟುತ್ರ ಅಂಚ್ಚೆ..? ಸಾವ್ರ...?”

“ಏ ತೆಗಿ... ಎಲ್ವಂತು ಸಾವ್ರ... ನಂಗೆನು ಉಚ್ಚೇ..? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ ಅವ್ವ ಮನೆ ಉಡ್ಗಿ ತಂದಾತು. ಇನ್ನೂ ಯಾಕೆ ನಂಗೆ ಅವ್ವ ಮನಿ ಸಾವಾಸ... ಈ ಮದ್ದೆ ಆಗೋಗ್ಗಿ ನೋಡುವಂತೆ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ. ನನ್ನ ವರಸೇನ. ಅವ್ವ ನನ್ನ ಏನೋಂತ ತಿಳ್ಕಂಡವ್ವೆ..”

“ಭಾರೀ ಮೋಸ ಅಲ್ವಾ ಅವ್ವ...? ಯಾರಾರಿಗೆಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮೋಸಾ ಮಾಡವ್ವೆ..? ಒಬ್ಬಗೆ ಒಂಚೂರಾರಾ ಉಪ್ಪಾರಾ ಮಾಡವ್ವಾ...? ತಾರಾ ತಿಗ್ಗಿ ಬಾರಾ ಇದ್ಯಾ ಎಲ್ಲಾ ಐತೆ ಅವ್ವ ತಾವ. ಅವ್ರ ಟೋಪಿ ಇವ್ರೀಗೆ, ಇವ್ರ ಟೋಪಿ ಅವ್ರೀಗೆ ಆಕೋದ್ರಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸೀಮ ಬುಡು. ಅವ್ರವ್ರ ಕರ್ಮ ಅವ್ರವ್ರೇ ಅನುಬೋಸ್ತೇಕು ಅಲ್ವಾ..?”

“ನಾನೇನಾರಾ ಅಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಈಟೊಂದು ಗೌರ್ವಾ ಯಾವೋನಾರಾ ಕೊಡ್ತಿದ್ವಾ...? ಬದ್ಕಿರೋವಗೂರ್ ನಾಕ್ ಜನಕ್ಕೆ ಉಪ್ಪಾರಾ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆತನ ಇರ್ಬೇಕು. ರಾಜಣ್ಣನಂಗೆ ರಾಕ್ಷಸಾದ್ರೆ ಜನಾ ಏನಾರಾ ಬೆಲೆ ಕೊಡ್ತಾವ್ರಾ...? ಅವ್ವ ಯೆಂಡ್ರೂ ಅಂಗೇನೇ. ಕಂತೆಗೆ ತಕ್ಕ ಬೊಂತೆ ಅಂತಾರಲ್ಲಾ ಅಂಗೆ.”

“ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ಬುಡು ಸಿವಣ್ಣ. ಆ ಸೋಮಯ್ಯ ಮನ್ನೆ ಏನಂದ ಗೊತ್ತಾ...? ಸಿವಣ್ಣನ್ನ ನಾಕ್ ಜನ್ಮದಾಗೆ ನೆನೆಸ್ಕೊಬೇಕು ಕಣಣ್ಣ...ಅವ್ವ ಉಪ್ಪಾರಾ ಮಾಡ್ತಿದಿದ್ದೆ ನನ್ ಮಗ್ಗ ಲಗ್ಗಾನೇ ಆಯ್ತಿನಿಲ್ಲ. ಒತ್ತಾರೆ ಎದ್ದೇಟ್ಲೆ ದ್ಯಾವ್ರಿಗೆ ಕೈ ಮುಗ್ಗಂಗೆ ಸಿವಣ್ಣಂಗೂ ಕೈ ಮುಗೀತೀನಿ’ ಅಂದ ಅಂತೀನಿ...”

“ಜಿದಾ..ಯಾರೆದ್ರುಗೆ ಅಂಗೇಳ್ವೆ...? ನಾ ಮಾಡ್ತಿರೋ ಉಪ್ಪಾರಕ್ಕೆ ಏಸೋ ಜನಾ ಅಂಗೇ ಅಂತವ್ರೆ. ಮನ್ನಾ ಅಂತ ಉಟ್ಟಿದ್ಯಾಕೆ ನಾಕ್ ಜನೀಕೆ ನಂಕೈಲಾದ್ ಮಾಡ್ಬೇಕಲ್ಲಣ್ಣ.. ಆ ರಾಮಯ್ಯನ್ ಮಕ್ಕು ... ನನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ಏಟೊಂದು ಗೌರ್ವಾ. ಬೋ ವಳ್ಳೆ ಉಡುಗ್ರು. ನಯಾ, ಇನ್ಯಾ ಅವ್ರನ್ನ ನೋಡ್ಕಂಡ್ ಕಲ್ತಾಬುಕು...”

“ಅಯ್ಯೋ... ನನ್ನೆದ್ರುಗೇ ಏಳ್ವಾ ಅಂತಿವ್ವಿ.. ನಿನ್ನ ಏಸೊಂದು ಒಳ್ಳಾ ಗೊತ್ತೆತಾ...? ನಿನ್ನೇ ದ್ಯಾವ್ರಾ ಅಂತಾ ತಿಳ್ಕಂಡವ್ವೆ ಆ ವಯ್ಯ. ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ಬುಡಪ್ಪ. ನಾಕು ಜನ್ನೋಳ್ಗೆ ಬೇಕಾದವ್ವು. ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ಯಾರ್ ತಾವ

ಮಾತಾಡಿದ್ರೂನೂ ಗೌರ್ವಾಸೆ ಕೊಡ್ತವ್ರೆ. ನಾಕ್ ಜನಾನ ಅಂಗೆ
ಮಡಿಕ್ಕಂಡಿದ್ರೇನೇ ನಮ್ಮೂ ಒಂದ್ಜೀವ್ವ ... ಅದ್ವಿಟ್ಟು...

“ಅದೇ ಏಳ್ತೀವ್ವಿ ಮಾತ್ಲೆ... ನಾವು ಬೇರೇವ್ರ ಇಸ್ಯ ಮಾತಾಡ್ಬಾರ್ದು. ಆ
ಕಡೇ ಮನೇ ಬುಳ್ಳಣ್ಣನೇ ತಗೋ. ಏನ್ ಟೀವೀ ಅವಂದು. ಯರ್ಗಾದ್ರೂ
ಒಂಚೂರಾರ ಉಪ್ಪಾರಾ ಮಾಡೌನಾ ಅವ್ವ ಜನ್ಮದಾಗೆ? ಊರಾಗೆ ಏನಿದ್ರೂ
ಅವನ್ನೇ ಬೇಕು. ಅವ್ವ ಜನ್ಮಕ್ಕಷ್ಟಿಕ್ಕ...ಅಲ್ವಾ ನಾನ್ಮಗ. ನನ್ನ ಇಷ್ಟ ಏನೇನೋ
ಮಾತಾಡ್ತವ್ವಂತೆ. ಇನ್ನೊಂದಪ ನನ್ನ ಇಸ್ಯ ಮಾತಾಡಿ ನೋಡು. ಯಕ್ಕಡದಾಗೇ
ಇತ್ತೀವ್ವಿ... ನನ್ನ ಅವ್ವ ಎಸೋಂತ ತಿಳ್ಳಂಡವ್ವ...”

“ಏ... ಬುಳ್ಳಣ್ಣ ಒಳ್ಳೆನಲ್ವಾ...? ಏಸು ಜನೀಕೆ ಏಸು ಉಪ್ಪಾರಾ
ಮಾಡ್ತಾವ್ವೇ... ಅವ್ವ ಇಸ್ಯದಾಗೇ ನೀನು ಅಂಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡ್ಬಾರ್ದು. ಅಂಗೆಲ್ಲಾ
‘ಮೆಟ್ಟಾಗಿತ್ತೀನಿ’ ಅಂತಂದ್ರೆಂಗಪ್ಪ ... ಅವ್ವೂ ಗೋರವಸ್ತ ಅಲ್ವಾ...?
ನೀಯೇನೋ ಊರ್ಬಿಟ್ಟು ಬೆಂಗ್ಕೂರ್ನಾಗೆ ಸೇರ್ಕೋಂಡು, ಯಾವಾಗೋ
ಒಂದಪ ಊರ್ಕಡೀಕೆ ಬತ್ತೀಯಾ. ನಾವು ಯಾವಾಗ್ನೂ ಊರ್ನಾಗಿರೋ ಜನ.
ನಮಗ್ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಿದೋದೇನೈತೆ ಅವ್ವ ಏಗ್ಗತೆ... ಊರವ್ರ ಏಗ್ಗತೆ ಏಳಾಕೆ ನೀನು
ಬೆಂಗ್ಕೂರಿಂದ ಬರ್ಬೇಕೇನು...? ನಾನೂ ನೋಡ್ತಾನೇ ಇವ್ವಿ. ಆಟೊತ್ತಿಂದ
ಬರೀ ಊರವರ್ನ ಆಡ್ಕಳ್ಳಾದೇ ಆತು ನಿಂದು...”

“ಮುಚ್ಚಯ್ಯಾ ಕಂಡೀವ್ವಿ ನಿಮ್ಮೂರ್ ಜನಾನಾ. ಮಾನಾ ಯಿಲ್ಲಾ
ಮರ್ವಾದೇ ಇಲ್ಲಾ. ಬೆಂಗ್ಕೂರ್ಗೆ ಬಂದಾಗ್ಗೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮನ್ಯಾಗೇ
ವಕ್ರಗಲೋದು. ಈಗ ನೀ ಬಂದಿನಿಲ್ವಾ...? ಅಂಗೆ. ನನ್ನ ಮನ್ಯಾಗೇ ತಿಂದು,
ನಂಗೇ ಅಂತೀರಾ ನನ್ ಮಕ್ಕಾ... ಯಾರ್ಗೂ ಉಪ್ಪಾರಾ ಮಾಡ್ಬಾರ್ದಲೇ
ಈಗಿನ್ ಕಾಲ್ದಾಗೆ. ನೀನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡನ್ಯಾ. ಅದೇನ್ ಕೊಟ್ಟವ್ವೆ ಆ ಬುಡ್ಡಣ್ಣ
ನಿಂಗೆ. ನಾನು ಇನ್ನ ಮಗ್ಗಿಗೆ ಕೆಲ್ಸಾ ಕೊಡ್ತೀವ್ವಿ. ಅವನ್ನ ಇಚಾರಿಸ್ಕಾತಿರ್ತೀನಿ.
ಅಂತಾ ನಂಗೆ ನೀನೂ ಉಪ್ಪೇಸಾ ಮಾಡಾಕ್ ಬಂದ್ಬಟ್ಟೆ ಅಲ್ವಾ...? ಈಗಿನ್
ಕಾಲಾನೇ ಅಂಗೆ. ಎಲ್ಲಾ ಬೇವಾರ್ಸಿ ನನಮಕ್ಕು...”

“ಯೋ ವಸಿ ಅಲ್ಲಿಡ್ತು ಮಾತಾಡಾಕ್ಕಲಿ. ನಿನ್ನಂಗ್ಗಾಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಾಕೆ
ನಂಬಿಕೆ ಉಡ್ಗಾ ಬೇಕೊಂದೇಂತ ನನ್ನಗಿನ್ನ ನಿನ್ನಾವ ಕಳ್ಳೆ. ಅವನ್ನೇನು ಕ್ಯಾಮೆ
ಇಲ್ಲಾ ಊನಾರಗೆ..? ನೀನು ನನ್ನಗ್ಗಿಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಕೊಟ್ಟೇ ಅಂತ ನೀ ಏಳಿದ್ವೆಲ್ಲಾ
ಕೇಳ್ಕೊಂಡು ಸುಂಕಿರಾಕೆ ನಾ ಯೇನ್ ನಿನ್ ಜೀತ್ವಾಳು ಅಂದ್ಕಂಡೇಲ್ಲೇ. ವರ್ಸಾಗೆ

ಒಂದವ ಊರಾಗೆ ಕಾಲಿಕ್ಕಾಕಿಲ್ಲ ನೀನು? ಯಾಕಯ್ಯಾ ಊರೋರ್ನೆಲ್ಲಾ
ಬಾಯೀಕ್ಕಂದಾಗೆ ಆಡ್ಕಂತೀ...? ಮುಚ್ಚಂಡ್ ಕುಂತ್ಯ ಕಂಡಿದೀನಿ ನಿನ್
ದೊಡ್ತನಾನ. ಊರೋರ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಿನಾ ಊಟಾ ಆಕೋ ತರಾ ಮಾತಾಡ್ತಾವ್ವೆ.
ಚಡ್ಡಿ ಇಲ್ದೆ ಬೆಂಗ್ನೂರ್ಗೆ ಓಡೋಗಿ ನಾಕ್ಕಾಸು ಸಂಪಾದಿಸ್ಬುಟ್ಟೆ ನೀನೇ ಊರ್ಗೆಲ್ಲಾ
ದೊಡ್ತನ್ ಆಗ್ಬುಟ್ಟೇನು...?”

“ಅದಂಕೊಳ್ಳೋಲೇ...”

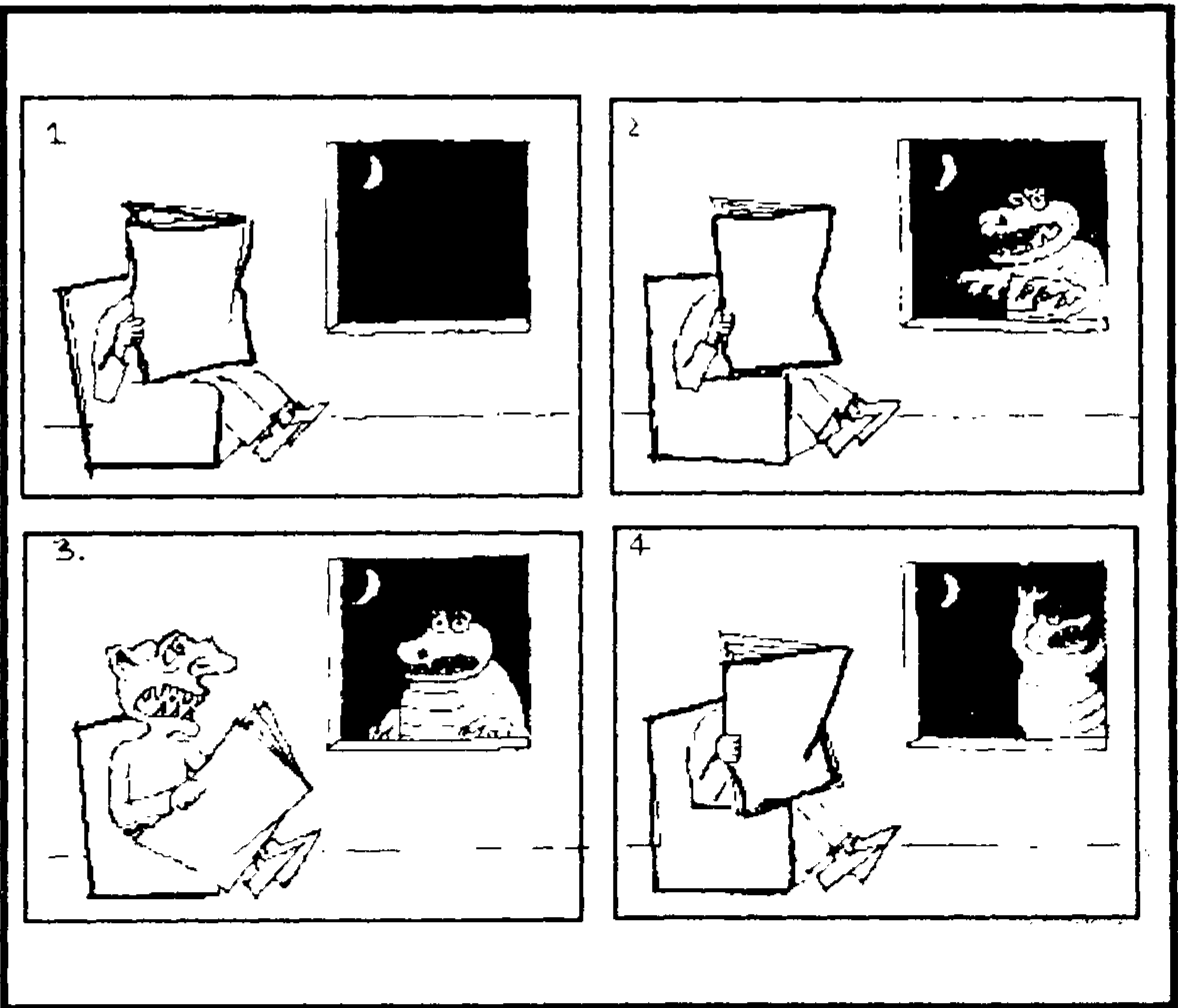
“ಬೋ ... ಮಗ್ಗೆ ...”

“ಇಕ್ಕೇನ್ ನೋಡೀಗ ...”

“ಯಾರ್ರೀ ತುಂಕೂರೂ .. ಇಳ್ಳಳ್ಳೀ...”

“ಬಾ ನನ ಮಗ್ಗೆ ಒರ್ಗೆ ...”

ಬಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಇಳಿದ ನಂತರ, ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ
ನಡೆಯುತಿರಬಹುದಾದ ಭಯಂಕರ ಯುದ್ಧ ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತೆ.

ಎರ್ ಹೋಸ್ಟೆಸ್

- ನಾರೂತ್ರಿ ಸೂರಿ

“ನಿಮಗೆ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ ಸೂರಿಯವರೆ, ಆಫೀಸ್ ಕೆಲಸ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂದುಕೊಂಡು ಆವಾಗಾವಾಗ ಏರೋಪ್ಲೇನುಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಾನೇ ಇರೋದು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ಹೋಗಿರತ್ತೆ. ಅದೇ ನನಗೆ? ಇದೇ ಮೊದಲನೆ ಸಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಏನೋ ಒಂದು ಥರದ್ದು ವಿಚಿತ್ರ feeling ಉ... ಅದು ಹ್ಯಾಗಿರತ್ತೋ ಅಂತ ನೋಡೋದಕ್ಕೆ ಕುತೂಹಲ. ಆದರೆ ಅದೇ ಟೈಂನಲ್ಲೇ ಏನಾದ್ರೂ ಎಡವಟ್ಟಾಗುತ್ತೋ ಏನೋ ಅನ್ನೋ ಭಯ.. ಮದುವೆಯಾಗೋ ಟೈಂನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮದುವಣಿಗನಿಗೆ ಇರತ್ತಲ್ಲ ಹಾಗೆ...”

“ಇಲ್ಲೂ ಒಂದು ರೀತಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ಆಗತ್ತೆ, ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರೇ .. ಹೊಸದೂ ಅಂತನ್ನೋವಾಗ ಇದ್ದ ಕುತೂಹಲ, ಭಯ ಅನ್ನೋವೆಲ್ಲ ಕಾಲ ಹೋಗತಾ ಹೋಗತಾ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಒಂದು ರೀತೀಲಿ bore ಅನ್ನೋದು ಬಂದಿರತ್ತೆ, ನೋಡತಾ ಇರೋವರಂತೆ...”

ಇದು ನಡೆದದ್ದು ತುಂಬಾ ದಿನದ ಹಿಂದೆ .. ಅರವತ್ತೊಂಭತ್ತರಲ್ಲಿ. ನಾನು ಆವಾಗ ವಿಶಾಖಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಆಫೀಸ್ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಅಂತ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ವಸಂತ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಅಲ್ಲೇ ಪೂರ್ಣಾ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಹೋಟೆಲ್ ನಡಸಿಕೊಂಡು ಬರತಾ ಇದ್ದರು. ನಾನೂ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರುಗಳೂ ದೋಸೆ ತಿನ್ನೋಕ್ಕೆ ಅಂತ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗತಾ ಇದ್ದೆವಿ. ಹಾಗಾಗಿ ನನಗೂ ಅವರಿಗೂ ಪರಿಚಯ. ಏನೋ ಅರ್ಜೆಂಟಿತ್ತು ಅಂತ ಏರೋಪ್ಲೇನಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದ್ದು, ಅದೇ ಮೊದಲನೇ ಸಲ.

ಏರೋಪ್ಲೇನೂ ಬಂತು. ನಾವೂ ಹತ್ತಿಕೊಂಡೆವಿ.

ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಬಂದು ಕೂತುಕೊಂಡ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರಿಗೆ ಅದೊಂದು ಥರ childlike curiosity ಅಂತಾರಲ್ಲ ಹಾಗೆ. ಏರೋಪ್ಲೇನು ಹೊರಡೋ ತನಕಾನೂ ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ ಮೇಲೆ ಏರತ್ತೆ ಅನ್ನೋದರ ಬಗ್ಗೆ, ಶೌಚಾಲಯದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ವರ್ಜಿಸಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡತಾರೆ ಅನ್ನೋ ವಿಷಯದವರೆಗೂ ನನ್ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದೇ ಕೇಳಿದ್ದು. ... ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ

ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದರಾಯಿತು, ಮಿಕ್ಕದ್ದರ ಚಿಂತೆ ಏರೋಪ್ಲೇನ್‌ನವರಿಗೆ ಬಿಡಿ
ಅಂತ ಕರ್ಮಣ್ಯೇವಾ ಅಧಿಕಾರಸ್ತೇ ... ಅನ್ನೋ ರೀತೀಲಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ
ಬಚಾಯಿಸಿಕೊಂಡೆ.. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ರೆ ತಾನೇ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳೋಕ್ಕೆ?

ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಹಾರಾಟ ಅಂತ ಆದಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಕೊಂಚ
ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಹೈದರಾಬಾದ್ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಲಿದ್ದೇವೆ,
ದಯವಿಟ್ಟು ಸೀಟ್‌ಬೆಲ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿ ಅನ್ನುವ ಸೂಚನೆ ಬಂತು.

ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರಿಗೆ ಅದು ಯಾಕೋ ವಿಚಿತ್ರ ಅನ್ನಿಸಿರಬೇಕು :

“ಅರೆ ಇದೆಂಥದ್ದು ಮಾರಾಯರೇ? ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಮುಗಿದು
ಹೋಯಿತಾ..?”

“ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಬೇಕು, ಎಡವಿ ಬಿದ್ದರೆ ಸಿಗೋ ಹೈದರಾಬಾದಿಗೆ
ಬರೋಕ್ಕೆ?”

“ಮತ್ತೆ, ಆ ಏರ್ ಹೋಸ್ಟೆಸ್ ಅನ್ನೋವಳು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ?.. ಇಂಥಾ
ಕಡಮಿ ಟೈಮಿನ್ ಪ್ರಯಾಣ ಅಂದ್ರೆ ಅವರುಗಳನ್ನು ಹಾಕೊಲ್ಲವಾ ಹ್ಯಾಗೆ,
ಸೂರಿಯವರೇ?”

“ಎಲ್ಲಿ ಬಂತು, ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರೇ? ... ಏರೋಪ್ಲೇನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೆ
ಅನ್ನೋವಾಗ ನಮಗೆಲ್ಲ ಪೆಪ್ಪರ್‌ಮೆಂಟು ಮತ್ತೆ, ಕಿವಿಗೆ ಹತ್ತಿ ಅನ್ನೋವೆಲ್ಲಾ
ಕೊಟ್ಟೋಳು, ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯಾಣದ ಮಧ್ಯೆ ತಿಂಡಿ ಕಾಫಿ ಅನ್ನೋವನ್ನ
ತಂದುಕೊಟ್ಟರಲ್ಲ, ಆ ಹುಡುಗಿಯರು, ಅವರೆಲ್ಲ ಯಾರು ಅಂದುಕೊಂಡಿರಿ..?”

“ಅಂದರೆ? .. ನೀವು ಹೇಳೋದು ನೋಡಿದರೆ, ಆ ಏರ್‌ಹೋಸ್ಟೆಸ್
ಅನ್ನೋವರು ಆ ಹುಡುಗಿಯರೇ ಅಂತ ಆಯಿತು...”

“ಹೌದು, ಅವರೇನೇನೆ ...”

“ಹಯ್ಯೋ, ... ಯಾರೋ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ ... ಅವರು ಹೆಣ್ಣು
ಮಾಣಿಗಳು. ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಏರ್‌ಹೋಸ್ಟೆಸ್ ಅಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟು
ಕೂಗತಾರೆ, ಅಷ್ಟೆ.”

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಂಗಳದಿ....

- ಶಿವು

“ಅದೊಂದು ಮದುವೆ ಮನೆ ರಿಸೆಪ್ಷನ್. ಯಾರೋ ದುಡ್ಡೋರೂ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಇಂದ್ರಲೋಕದ ತರಹಾ ಕಾಣ್ತಾ ಇತ್ತು ಆ ಸಭಾಂಗಣ. ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ ಅದೇನು ರುಗರುಗಿಸುವ ದೀಪಗಳು, ಪ್ಲವರ್ ಡೆಕೋರೇಷನ್ನೂ ಅಂತೀ, ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಸಾಕಾಗ್ತಾ ಇರ್ಲಿಲ್ಲ. ಭಾರಿ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆ ಅಪ್ಪರೇರಂತೂ ಹಾಲ್ ತುಂಬಾ ತುಂಬಿದ್ದು. ನಾನು ಕೊನೇ ಸಾಲಿನ ಕುರ್ಚಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಕೂತು ಸುತ್ತಲಿನ ದೃಶ್ಯಾನೆಲ್ಲಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೀರ್ಮಾಯಿದ್ದಾಗ, ಒಮ್ಮೆಲೇ ಒಬ್ಬ ತೆಳು ಹಸಿರು ರೇಷ್ಮೆಯ ಕಿನ್ನರಿ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ, ಮೆಲು ನಗೆ ನಗುತ್ತಾ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕೂತುಬಿಟ್ಟಳು. ‘ನೀವು ಆರ್.ಟಿ.ಓ. ಆಫೀಸಿನ ಕೇಶವ್ ಅಲ್ಲವೇ’ ಅಂತ ನಗುತ್ತಲೇ ಕೇಳಿದಳು. ಅವಳ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಮಾರ್ಮತೆ ಇತ್ತು. ನಾನು ‘ಹೌ..ಹೌದು’ ಅಂದೆ. ‘ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಡೈವಿಂಗ್ ಟೆಸ್ಟಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಟೆಸ್ಟ್ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ನೀವು ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದು ತುಂಬಾ ಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ಸರಿಯಾಗಿ ಡೈವ್ ಮಾಡಿ ಪಾಸ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟೆ ಇನ್ನು ನನ್ನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳೋ ಅವಕಾಶ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುತ್ತಲ್ಲಾ ಅನ್ನೋ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ನಾನು ಟೆಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಫೇಲ್ ಆಗಬೇಕು ಅಂತ ಡಿಸೈಡ್ ಮಾಡಿ ಬೇಕೂ ಅಂತ ರೆಡ್ ಲೈಟ್ ಇದ್ದಾಗಲೇ ಕಾರನ್ನ ಮುಂದೆ ಓಡಿಸಿಟ್ಟೆ’ ಅಂದಳು ಆ ತರುಣಿ. ಇವಳಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಟೆಸ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟೆ ನಾನು, ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ನನ್ನನ್ನ ಮಾಲಿಷ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾಳೆ ಇವ್ವು ಅಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಅವಳು ಪುನಃ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. ‘ಆದರೂ ಸಹಾ ನೀವು ನನ್ನನ್ನ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಆಗಲೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾದದ್ದು ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಮಧುರ ಭಾವನೆಗಳು ಇವೆ ಅಂತ’. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೂಟು ಧಾರಿ ಹಿರಿಯರು ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ‘ಇವಳು ನನ್ನ ಮಗಳು. ಇನ್ನು ಐದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಇವಳನ್ನು ನೀವು ಮದುವೆ ಆಗೋಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆಯೇ ಇಳಿಸಿ. ನೀವು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೇ ಹೆಸರಾಂತ ಬ್ರೇಕ್ ಇನ್ವೆಸ್ಟರ್ ಅನ್ನೋ ವಿಷಯ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ’ ಅಂದರು.

“ಅದಕ್ಕೆ ನೀವೇನು ಹೇಳಿದಿರಿ?” ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮಿನ ಕಾರ್ಪೆಟ್ ಮೇಲೆ ಪಿಂಕಿ ಹರಡಿದ್ದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಆನೆ, ಎ,ಬಿ,ಸಿ,ಡಿ ಬ್ಲಾಕುಗಳು, ಕಾರು ಇವುಗಳನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಮಾಧುರಿ ಕೇಳಿದಳು. ಕೇಶವ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಸ್ತಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ, “ಹೇಗಿತ್ತು ಇವತ್ತು

ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ?" ಅಂತ ಮಾಧುರಿ ಕೇಳಿದ್ದು ನಿಜ. "ಇನ್ನು ಹೇಗಿರುತ್ತೆ, ದಿನಾ ಇದ್ದ ಹಾಗೇ ಇವತ್ತೂನೂ. ಬೇಕಾದರೆ ಇವತ್ತು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಬಿದ್ದ ಕನಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ" ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವಳ ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಕಾಯದೇ ಕೇಶವ ತನ್ನ ಪುರಾಣ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದ.

ಮಾಧುರಿಯ ದನಿಯಲ್ಲಿನ ಅಸಹನೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿದ ಕೇಶವ ಮುಂದುವರಿಸಿದ "ಆ ಸೂಟುಧಾರಿ ಹಿರಿಯರು ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ತರಹಾನೇ ಕಾಣ್ತಾ ಇದ್ದು ಕಣೇ. ಆ ತರುಣಿ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನಷ್ಟು ಮೋಹಕವಾಗೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲಾ ಬಿಡು..." ಪ್ರಪಾತದ ಅಂಚಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸರ್ರನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯೋದು ಕೇಶವನ ಫೇವರೆಟ್ ಹಾಬಿ ಆಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ,

"ಪಿಂಕೀ, ಏನ್ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯೇ, ಈ ಮಗೂನ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡ್ತೀರಾ?" ಆಟದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಾ ಮಾಧುರಿ ಚೇರಿದಳು.

ಪಿಂಕಿ ಊಟದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ನಿಂತು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಸಕ್ಕರೆ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸತೊಡಗಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಟ್ಟಲಿನತ್ತ ಚಾಚಿದಾಗ ಬಟ್ಟಲು ಉರುಳಿ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಸಕ್ಕರೆ ಪರ್ವತ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿತ್ತು. ಪಿಂಕಿಯ ಅಂಗೈ ಆ ಪರ್ವತದ ಶಿಖರವನ್ನು ತಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಿ ಅನೇಕ ಪುಟ್ಟ ಶಿಖರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ತದೇಕ ಚೆತ್ತದಿಂದ ಈ ಸೃಜನಶೀಲ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಿಂಕಿಗೆ, ಕೇಶವನ ಆಗಮನ ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತುಂಬಿತು. "ಡಾಟೀ, ಚಕ್ಕೇ" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಕೇಶವನ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಮೆಲುನಗೆ ಬೀರಿದಳು. ಬಲ ಅಂಗೈ ಮಾತ್ರಾ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಡದೇ ನಡೆಸಿತ್ತು. ಪಿಂಕಿ ನಕ್ಕಾಗ ಅವಳ ಮೇಲ್ಕುಟಿ ಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಬಾಗಿ ದಾಳಿಂಬೆ ಹಲ್ಲುಗಳು ಮುಖದ ಮೋಹಕತೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪಿಂಕಿಯ ಈ ಮೋಹಕ ನಗುವನ್ನು ಇದಿರಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಕೇಶವನಿಗೆ ಮಾಧುರಿಯ ಮೆಲುನಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು ಅವನ ಅಗ್ರೆಷನ್ ಎಲ್ಲಾ ಕರಗಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. "ಪಿಂಕೀ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬಾರ್ದಮ್ಮ. ನೀನು ಜಾಣೆ ಅಲ್ಲಾ" ಅನ್ನುತ್ತಾ ಪಿಂಕಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಹತ್ತಿರ ಬಂದ. ಹಿಡಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ಛಲದಿಂದ ಪಿಂಕಿಯ ಬಲಗೈ ಸಕ್ಕರೆ ಶಿಖರಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಬೀಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ನಾಮಗೊಳಿಸಿತು. ಸಕ್ಕರೆಯ ಹರಳುಗಳು ಊಟದ ಮನೆಯ ಲಿನೋಲಿಯಂ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಚೆಲ್ಲಾಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾಧುರಿ ಊಟದ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು.

“ಎನ್ನೀ ಇದು. ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಗೂನ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳೀ ಅಂದ್ರೆ ಅವು ಸಕ್ರೇನೆಲ್ಲಾ ಚೆಲ್ಲುಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದೀರಾ. ನೀವೇ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿ. ನನಗಂತೂ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮಾಧುರಿ ಬಾಲ್ಕನಿಯಲ್ಲಿ ಹರವಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಹೊರಟಳು.

ಕೇಶವ “ಪಿಂಕಿ, ನೀನು ಈ ಕುರ್ಚಿಮೇಲೆ ಜಾಣೆ ತರಹಾ ಕೂತಿದ್ದೆ ನಿನಗೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ಕಥೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ.” ಅಂದ ಹೇಳಿ ಪಕ್ಕದ ಬಡುವಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಸುಧಾದಿಂದ ಎರಡು ಹಾಳೆ ಹರಿದು ಒಂದನ್ನು ಮೊರ ಇನ್ನೊಂದು ಪರಕೆ ಅಂತ ಹೆಸರಿಸಿ ಹುಷಾರಾಗಿ ಸಕ್ಕರೆ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಪಿಂಕಿ “ಗೂಬೆ” ಅಂದಳು. “ಆಗಲೀ ಮರಿ, ಗೂಬೆ ಕಥೇನೇ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಈಗ ಸಕ್ಕರೆ ಆರಿಸೋವರೆಗೂ ಸುಮ್ಮನಿರು ತಾಯಿ” ಅನ್ನುತ್ತಾ ಸಕ್ಕರೆ ಇದ್ದ ಹಾಳೆಯನ್ನ ಮಡಿಚಿ ದೋಣಿಯಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನ ಬೇರೆ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲಿಗೆ ಸುರಿದು ಪಿಂಕಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದ.

ಮಾಧುರಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಡಿಚುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೇಶವ ಮಗುವನ್ನು ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಥೆ ಹೇಳಲು ಶುರುಮಾಡಿದ. “ಈಗಲೇ ಕಥೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಮಗು ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತೇರೀ, ಬೇರೇ ಏನಾದ್ರೂ ಆಟ ಆಡಿಸಿ. ಒಂದು ಅರ್ಧ ಗಂಟೇಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಅನ್ನ ಬೇಳೆ ತರಕಾರಿ ತಿನ್ನಿಸಿಬಿಡ್ತೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳಿ ಮಲಗಿಸೋರಂತೆ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮಾಧುರಿ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ನಡೆದಳು. ಅಮ್ಮ ಬೇರೆ ಆಟ ಅಂದದ್ದನ್ನೇ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಪಿಂಕಿ “ಡೂಟಾಟ” ಅಂತ ಕೂಗಿ ಮಧ್ಯೆ ಇಟ್ಟ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಸುತ್ತ ಓಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದಳು. ಕೇಶವ ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಓಡುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿಯದಿರಲು ಶತಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ. ಪಿಂಕಿಗೆ ತಾನು ಕೇಶವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂತಸದಿಂದ ಉಕ್ಕಿದ ನಗು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಕರುಳಿನಿಂದ ಎದ್ದು ಕ್ವಾಂಟಮ್ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಪಿಂಕಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ನಗುತ್ತಾ ಉರುಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾಧುರಿ ಮ್ಯಾಷ್ಡ್ ಅನ್ನ ಬೇಳೆ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನ ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮಗುವನ್ನು ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ದಿನದ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯುಕ್ತಳಾದಳು.

ಕೇಶವ ಸ್ಟಾರ್ ನ್ಯೂಸ್ ನೋಡಿ, ಬೇವಾಚ್ ಯುವತಿಯರನ್ನು ಆನಂದಿಸಿ ಡಿಸ್ಕವರಿಗೆ ಬದಲಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಪಿಂಕಿಯ ಊಟ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಟಿವಿ ಆರಿಸಿ ಕೇಶವ ಪಿಂಕಿಯನ್ನು ತೊಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ, ಪಿಂಕ್ ಶಾಲು ಹೊದಿಸಿ ಕಥೆ

ಹೇಳಲು ಕುರು ಮಾಡಿದ. “ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಲಿ ಇತ್ತಂತೆ.” “ಹುಂ” “ಆ ಇಲಿ ಒಂದು ಸಲ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತಾ ಇತ್ತಂತೆ” “ಹುಂ” “ಆಗ ಅಲ್ಲೇ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದ ಗೂಬೆ ಇಲೀನ ಸೋಡಿತಂತೆ” ಕಥೆ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಸಾಗಿತ್ತು. ಇಲಿ ಗೂಬೆಯ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಚಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪಿಂಕಿಯ ಉಸಿರಾಟ ಒಂದೇ ಹದಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿತ್ತು. ಕೇಶವ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದು ಊಟದ ಮನೆಗೆ ಹೋದ. ಮಾಧುರಿ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮಿಳ್ಳೆ ಎಣ್ಣೆ ಕಲೆಸಿಕೊಂಡು ಫೆಮೀನಾ ಓದುತ್ತಾ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೇಶವ ಮೊದಲ ತುತ್ತನ್ನು ಬಾಯಿಗಿಡುಕ್ಕಿಲ್ಲ, ತೊಟ್ಟಿಲು ಕಿರ್, ಅಂತ ಸದ್ದು ಮಾಡಿತು. “ರಾಕ್ಷಸ ಮುಂಡೇದು. ಅಲ್ಲ ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ಅಷ್ಟೊಂದು ಆಟ ಆಡಿದೆ, ಈಗ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಅದಕ್ಕೇನು ಧಾಡಿ ಅಂತೀನಿ” ಅಂತ ಮಾಧುರಿ ಗೊಣಗಿದಳು. ಪಿಂಕಿ “ಡಾಟೇ, ಗೂಬೇ” ಅಂತ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕೇಶವ ಕೈತೊಳೆದು ತೊಟ್ಟಿಲ ಬಳಿ ಸಾಗಿದ್ದ.

ಕೊನೆಗೂ ಪಿಂಕಿಯನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ ಕೇಶವ ಊಟ ಮುಗಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾಧುರಿ ಮಲಗುವ ಮನೆ ಸೇರಿದ್ದಳು. “ಸಾರಿ ಕೇಶವ, ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆ ಕೊಡ್ತೇನು ಮಗು? ನಾಳೆ ನಾನು ಮಲಗಿಸ್ತೇನೆ ಅವಳನ್ನ. Are you really fagged out?”

ಮಾಧುರಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಕಳಕಳಿಯನ್ನು ಕೇಶವ ಗುರುತಿಸಿದ.

“ಡೋಂಟ್ ಬಿ ಸಿಲ್ಲಿ. ದೇವರಂತಹಾ ಮಗು ಅದು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಆಲ್ವಾ” ಅನ್ನುತ್ತಾ ಕೇಶವ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಿಸಿದ. ತನ್ನ ನೀಲಿ ನೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿದ್ದಳು ಮಾಧುರಿ. ಕೇಶವ ಹೊದ್ದಿಗೆಯ ಪದರ ತೆಗೆದು ಒಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಮಾಧುರಿಯ ಫೆಮೀನಾ ಓದುಗಾರಿಕೆ ಇನ್ನೂ ಮುಗಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೇಶವನ ಮನಸ್ಸು ಯಾವುದೋ ಭಾವನಾ ಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದು. ಮಾಧುರಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನ ಓದು ಮುಗಿಸಿ ಕೇಶವನ ಕಡೆ ಇದ್ದ ಬೆಡ್ ಲ್ಯಾಂಪ್ ಸ್ವಿಚ್ಚನ್ನು ಆರಿಸಲು ಕೈ ಚಾಚಿದಳು. ಅವಳ ಕೈ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕೇಶವನ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ತಾಗಿತು.

“ಮೈಗಾಡ್, ಇದೇನೀ ಇದು ನಿಮ್ಮ ಕೆನ್ನೆ ಎಲ್ಲಾ ಒದ್ದೆ. ಯಾಕ್ರೀ ಕಣ್ಣೀರು?”

“ಏನಿಲ್ಲ. ಪಿಂಕಿ ಮದುವೆ ವಿಷಯ ಯೋಚಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಧಾರೆ ಎರೆದು ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಅವಳು ನಮ್ಮನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಗಂಡನ ಮನೇಗೆ ಹೋಗೇ ಬಿಡ್ತಾಳೆ ಅಲ್ವಾ ಮಾಧುರಿ” ಕೇಶವನ ದನಿ ಭಾರವಾಗಿತ್ತು.

ಮಾಧುರಿಯ ನಗು ಅಲೆ, ಅಲೆಯಾಗಿ ರೂಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿತು. “ಅಷ್ಟೇನಾ, ನಾನು ಏನೋ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಪಿಂಕೀ ಮದುವೇಗಿನ್ನೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ಇವೆಯಲ್ಲಾರೀ. ಸುಮ್ಮೆ ಮಲ್ಕೊಳ್ಳೀ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮಾಧುರಿ ದೀಪ ಆರಿಸಿ ಕೇಶವನ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಳು.

ಕೇಶವನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

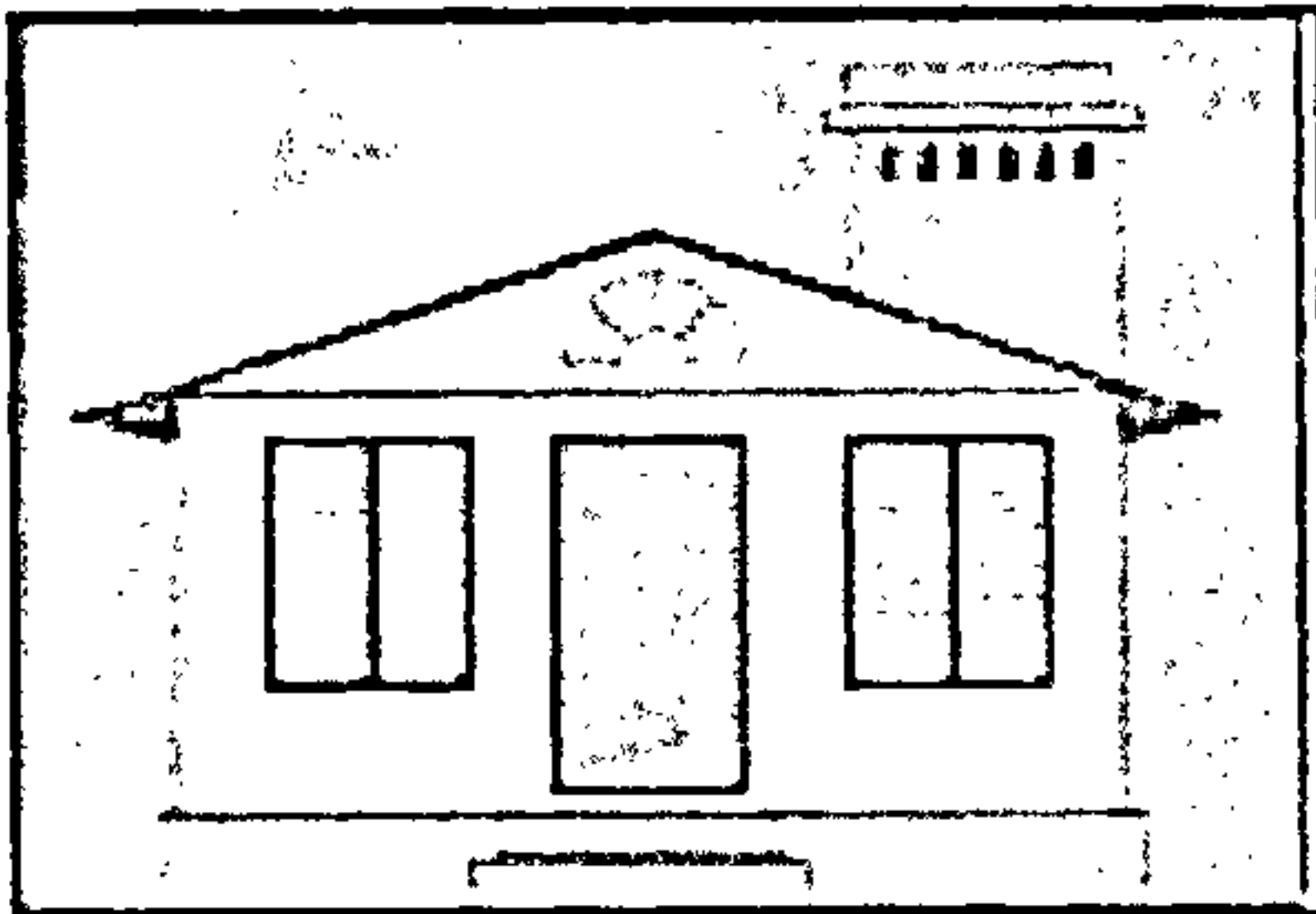
ಗಾಡೋ ತನ್ನ ಮೊಬೈಲ್‌ನ ಸ್ವಿಚ್ ಆಫ್
ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟದ್ದಾನೇ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ.

OWNING A HOME IS
A ONE TIME DECISION.
THAT'S PRECISELY WHY
STATE BANK OF MYSORE
OFFERS THE BEST OPTIONS
IN HOUSING FINANCE.

Owning a home
of your own
is no more a
dream. Espe-

cially when State Bank of
Mysore is on your side with its
range of Housing Finance
Schemes to suit every need
of yours. Starting from
purchase to construction of
new homes to repairs,
renovation to extension of
existing homes, State Bank of
Mysore has the best finance
options. What's more. When

low processing charges,
nominal interest, speedy
disbursement of loans and
flexible repayment facilities,
your search for the best
housing finance ends here.

State Bank of Mysore

Head Office : K.G. Road

Bangalore - 560 009

Website : <http://www.mysorebank.com>

Driven by customer satisfaction

ಲೌವ್ ಎಂಬ (ಜಿಪ್) ಡೈವ್

ಅಣ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್

ಕೌಮುದೀ ಉತ್ಸವದ (ದೀಪಾವಳಿ) ಹಿಂದಿನದಿನ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಡಗರ. ಹುಲ್ಲುಗೋಡ ಚಿಕ್ಕಗ್ರಾಮ. ಇರುವುದೇ ನಾಲ್ಕೆಂಟು ಮನೆ. ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳಗಳ ಹಾದಿ. ತೆಂಗಿನ ತೋಪು, ಅಡಿಕೆ ತೋಟ, ಗದ್ದೆ ಬಯಲು ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಸಾಲು, ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಹರಿದು ಬರುವ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹೊಳೆಗಳ ಜಾಡು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಳ್ಳವಿರುವ ಕಡೆ ಸಣ್ಣ ಸರೋವರದಂಥಹ ಜಲಧಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಿಡಿದು ಬೆಸ್ತರನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು ಊರ ಜನರು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗೆ, ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ತಾವರೆ - ನೈದಿಲೆ ಹೂಗಳ ಚಿಂದ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಗಳ ಸಾಲು ಕಾಣಬಹುದು ನಾನು ನನ್ನ ಕ್ಯಾಮರಾದಲ್ಲಿ ಸುಂದರ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸರೋವರದಿಂದ ಊರಿನ ಹೆಂಗಳೆಯರೆಲ್ಲಾ ಬಂದಿಗೆ, ತಂಬಿಗೆ, ಹೊತ್ತು ತಂದು ನೀರು ತುಂಬಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಮಾರನೆ ದಿನ ಆಶ್ವಯುಜ ಕೃಷ್ಣ ಚತುರ್ದಶಿ ದಿನ. ನರಕಚತುರ್ದಶಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ದಿನ ನೀರು ತುಂಬುವ ದಿನ. ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಡಗರವೋ ಸಡಗರ. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆಂದು ತಾವರೆ ಹೂಗಳನ್ನು ತರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ. “ಹೊಸ ಜಾಗ ನೀರಿಗೆ ಇಳಿಯಬೇಡ” ಅಂತ ನಾನು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ನೀರಿಗೆ ಜಿಗಿದ. ಅವನು ತಾವರೆ ಹೂಗಳ ಕಡೆಗೆ ಈಜತೊಡಗಿದ.

“ಅಯ್ಯೋ ಮಾರಾಯ್ ಅತ್ತ ಹೋಗ್ಬೇಡ್ರೀ” ಕೋಗಿಲೆ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಕೂಗಿದರು. ನಾನು ಅತ್ತ ನೋಡಿದೆ ಸುಂದರ ತರುಣ. ಚಿಂದದ ಗೊಂಬೆಯೋ! ಚಂದ್ರಲೋಕದ ಕಿನ್ನರೆಯೋ! ಇಂದ್ರಲೋಕದ ಅಪ್ಸರೆಯೋ!? ಅಂಥಹ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೆಯಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಲಂಗವನ್ನು ಕಚ್ಚಿಯಂತೆ ಕಟ್ಟಿ ನೀರಿಗೆ ಧುಮುಕಿದಳು. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಆಗಲೇ ನೀರಿನ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕವನಂತೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಈಜಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನ ತಲೆಜುಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ದಡದ ಕಡೆಗೆ ಈಜತೊಡಗಿದಳು. ಅವಳು ದಡದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಬೋರಲಾಗಿ ಮಲಗಿಸಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಸೇರಿದ್ದ ನೀರು ತೆಗೆದಳು. ಬಾಯಿ ಬಾಯಿ ಹಚ್ಚಿ ಉಸಿರು ಉದಿದಳು. ಅವನ ಅಂಗೈ ಕೈ ತಿಕ್ಕಿ ಬಿಸಿಮಾಡಿದಳು. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಣ್ತೆರೆದ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಎದೆ ಉಜ್ಜುತ್ತಿದ್ದ ಸೌಂದರ್ಯ ರಾಶಿ ಕಂಡು ಅಪ್ರತಿಭನಾದ.

★ ★ ★

ನರಕಚತುರ್ದಶಿಯ ದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಪಟಾಕಿ - ಸುರಸುರಬತ್ತಿ ಭೂಚಕ್ರ, ಹೀಗೆ ಪಟಾಕಿಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಹರ್ಷೋದ್ಗಾರ ಮಾಡಿದೆವು. ಭೀಮಾಚಾರಿ-ರಮ್ಯ ಹೊಸಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಪಟಾಕಿ ಹಚ್ಚಿದರು ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಪಟಾಕಿ ಚೀಟಿ ಹಾಕಿ ತಂದಿದ್ದ ರಾಶಿ ಪಟಾಕಿಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚತೊಡಗಿದ್ದ ಹುಡುಗರು ಗುಂಪು ಸೇರಿದರು. ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರ ಮಗಳು ಸೌಮ್ಯ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನ ಜೀವ ಉಳಿಸಿದವಳು. ಅವಳು ಘಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಊರಿನಿಂದ ತರಿಸಿದ್ದ ಪಟಾಕಿಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಅವನೊಡನೆ ವೈಪ್ರೋತಿ ನಡೆಸಿದಳು. ಆದಿನ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ತರಕಾರಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಭೂರಿ ಭೋಜನವಾಯಿತು. ರಾತ್ರಿ ಮನೆಯ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲೂ ದೀಪಗಳ ಸಾಲು ನೋಡಲು ತುಂಬ ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು. ಅಂದು ಮಾಡಿದ ಚೇನಿಕಾಯಿ ಕಡಬು ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪೂಜೆ. ಭೀಮಾಚಾರಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನಿಗೂ ತಲೆಗೆ ಮೈಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ಜಟ್ಟಿ ಬಸವನಿಂದ ಮೈಕ್ಕೆ ನೀವಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಸುಬ್ಬಣ್ಣನ ಮೈ ಹಗುರವಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಬರತೊಡಗಿತು. ದೊಡ್ಡ ಹಂದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಸುಡುವ ತರಹ ನೀರು ಕುದಿಸಿ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ರಮ್ಯಳ ತಂದೆ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ತರ್ಪಣ ನೀಡಿದರು. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಜನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಲಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನೂ ಒಬ್ಬ. ಸೌಮ್ಯ ಅಡುಗೆ ಬಡಿಸಲು, ಭೀಮಾಚಾರಿ ಮಾವನ ಮನೆಯವರ ಜೊತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಳು. ಅಡುಗೆ ಬಡಿಸುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಚಾರ ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು.

“ಏನೇ ಸೌಮ್ಯ ನಮ್ಮ ಅಳಿಯನ ಗೆಲೆಯನ್ನ ಸೀರೆ ಸೆರಗಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಚುಡಾಯಿಸಿದರು ಹೆಂಗೆಲೆಯರು. ಸೌಮ್ಯ ನಾಚಿ ಓಡಿಹೋದಳು. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಬೆವತುಹೋದ.

ಮಲೆನಾಡಿನ ಜನ ಎಗ್ಗಿಲ್ಲದೆ ಹೃದಯ ತೆರೆದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ತುಂಬ ಹಿಡಿಸಿತು.

ಸಂಜೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪೂಜೆ ವೈಭವದಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಹೆಂಗಸರು ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡದೆ ಮದ್ದಲೆ ಬಾರಿಸುವುದು, ಹಾಡುವುದು, ಮೊರ, ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬಡಿದು ಸದ್ದು ಮಾಡುವುದು ನರ್ತಿಸುವುದು ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ನುಸುಳಬಾರದೆಂದು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ.

ಪಯಸ್ಸಿನ ತರುಣಿಯರು - ತರುಣರು ಒಂದುಗೂಡಿ ನರ್ತನ, ಕೀರ್ತನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಇವರ ಜೊತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಸೌಮ್ಯಳಿಗೂ - ಅವನಿಗೂ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಯಿತು.

ಭೀಮಾಚಾರಿ ನಾಲ್ಕಾರು ದೇವರ ನಾಮಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ, ನಂತರ ಹೆಂಡತಿ ಜೊತೆ ಮಾಯವಾದ.

ಬಲಿಪಾಡ್ಯಮಿ ದಿನ. ಕಾರ್ತಿಕ ಶುಕ್ಲಪಾಡ್ಯಮಿ ದಿನ. ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಗಡಿಬಿಡಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆಕಳುಗಳು 'ಅಂಬಾ' ಅಂತ ಕೂಗತೊಡಗಿದವು ನನಗೆ ಎಚ್ಚವಾಯಿತು. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಆಗಲೇ ಎದ್ದು ಮಾಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಹೊರಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ನಾನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತೆ. ಹೊರಗೆ ಊರಿನ ಜನ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ದನಕರುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ತೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಂಗಸರು ಅವುಗಳ ಹಣೆಗೆ ಕೊಂಬಿಗೆ ಹರಿಶಿನ, ಕುಂಕುಮ, ಗಂಧ ಹಚ್ಚಿ ಹೂ ಮುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ನಾವು ಬೇಗ ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಹೊಸಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟು ಬಂದೆವು. ಸೌಮ್ಯ ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿಗಳು, ಕಡ್ಲೆಪುರಿ ಬೆಲ್ಲದ ಚೂರು, ಕಾಯಿಚೂರು ಬೆರೆಸಿದ ತಿಂಡಿ ಹಿಡಿದು ಬಂದಳು ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಚಂದದ ಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟ ಹುಡುಗಿಯರು ತಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ನಿಂತರು. ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವ ಜಮೀನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕೋಲು ನೆಟ್ಟು "ಬಲಿ ಪ್ರತಿಪದ್!" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕೇಕೆಹಾಕಿ, ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಎರಚಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ - ಇಲ್ಲಿಗೆ - ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಲಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಓಡಾಡಿದರು. ನಂತರ ಕೋಲಾಟ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯ್ತು. ಇವೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಸೌಮ್ಯ, ಸುಬ್ಬಣ್ಣನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು ಅವನೂ ಅವರ ಜತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ.

ಆದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊರ ಮುಂದೆ ಸಗಣೆ ರಾಶಿ ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಗೋಪುರದಂತೆ ಮಾಡಿ ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ವಿಗ್ರಹವಿಟ್ಟು ನೂರೊಂದು ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸಾದ ಹಂಚಿದರು. "ನೀವು ಬಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಾರದೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಇತ್ತ ಬಂದು ಪ್ರಸಾದ ಹಂಚಿ" ಎಂದಳು ಸೌಮ್ಯ. ಅವಳು ಹೇಳುವುದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ, ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಪ್ರಸಾದ ಹಂಚತೊಡಗಿದ.

ಭೀಮಾಚಾರಿ ಮಾವನವರು ಬಡವರಿಗೆ ಊಟಹಾಕಿ ವಸ್ತ್ರದಾನ ಮಾಡಿ ದಕ್ಷಿಣೆ ನೀಡಿದರು. ಈದಿನ ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ತುಂಬ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಆ ಜನರ

ನಂಬಿಕೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟವಾದ ನಂತರ, ಹಳ್ಳಿಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆಗೆ ಬಂದು ಕೋಲು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ದಾರ ಕಟ್ಟಿ ಮತ್ತೊಂದು ತುದಿಯನ್ನು ಅರ್ಧವಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಮಾರ್ಗಪಾಲಿ ಪೂಜೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ದಾರದ ಕೆಳಗೆ ನುಸುಳಿ ಹೋಗಬೇಕು.

ಸಂಜೆಗೆ ಹುಡುಗಿಯರ ರಂಗೋಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿತ್ತು. ಸೌಮ್ಯ ಹಾಕಿದ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಸಾಲು ತಳದಲ್ಲಿ ಸರೋವರ ಒಂದು ಕಡೆ ತಾವರೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ನೈದಿಲೆ ಹೂಗಳು. ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಚಂದ್ರ ಹೀಗೆ ರಚಿಸಿದ್ದಳು. ಅವಳ ರಂಗೋಲಿಗೆ ನಾಡಗೌಡ ಬಹುಮಾನವಿತ್ತು.

ಕತ್ತಲಾದಂತೆ ಅಡಿಕೆ ಸಿಪ್ಪೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂಗೆ ಎಣ್ಣೆಹಾಕಿ ಬತ್ತಿಯಿಟ್ಟು ದೀಪಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿ, ಮನೆಯ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ಜಗಜಗಿಸುವ ದೀಪಗಳ ಸಾಲು ನೋಡಲು ಬಲು ಚೆನ್ನ, ಊರ ಮುಂದಿನ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ 'ಟ್ಯಾಗ್ ಆಫ್‌ವಾರ್' ಆಟವೇರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಒಂದು ಕಡೆ ಹುಡುಗರು (ಮದುವೆಯಾಗದವರು) ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮದುವೆಗೆ ಬಂದು ಮದುವೆಯಾಗದ ಹುಡುಗಿಯರು ಹಗ್ಗದ ಎಳೆದಾಟ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಹುಡುಗರು ಹುಡುಗಿಯರನ್ನ ಹುಡುಗಿಯರು ಹುಡುಗರನ್ನ ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ-ಸೌಮ್ಯಳಿಗೆ 'ಸಂಪಿಗೆಯ ನೀಳ ಮೂಗಿನವಳೇ' ಎಂದರೆ ಸೌಮ್ಯ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನಿಗೆ 'ಹೋತನ ಕಣ್ಣಿನವನೇ' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು.

ರಾತ್ರಿ ಪಟಾಕಿಗಳ ಆರ್ಭಟ ನಡೆಯಿತು ರಾತ್ರಿ ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ಇಸ್ಪೀಟಾಟ ಶುರುವಾಯಿತು. ಆದಿನ ಜೂಜಾಡಬೇಕಂತೆ. ಆ ಊರಿನ ಪದ್ಧತಿ ಸೌಮ್ಯಕೂಡ ಆಟಕ್ಕೆ ನಿಂತಳು. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ತಾನೂ ಆಡಲು ಕುಳಿತ. "ಈ ಆಟದಲ್ಲಿ ನಾನು ದಮಯಂತಿ - ನೀನು ನಳಮಹರಾಜ. ಆಡು ನೋಡುವ" ಎಂದು ಚುಡಾಯಿಸಿದಳು ಸೌಮ್ಯ. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಆಟದಲ್ಲಿ ಸೋತ. ಇನ್ನೊಂದು ಆಟದಲ್ಲಿ "ನಾನು ದ್ರೌಪದಿ - ನೀನು ಧರ್ಮರಾಯ ಆಡು!" ಎಂದಳು ಸೌಮ್ಯ. ಈ ಆಟದಲ್ಲೂ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಸೋತ. ಮುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮೂರನೆಯ ಆಟ. "ನಾನು ಕಾಜಲ್ ನೀನು ದೇವಗನ್ ಆಡು ನೋಡೋಣ" ಅಂದಳು. ಈ ಸಾರಿಯೂ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಸೋತ ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಇವೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ರಮ್ಯ ನಗುತ್ತಾ ಅಂದಳು "ಪಾಪ! ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಯಾವಾಗಲೋ ನಿನಗೆ ಸೋತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಆಟದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಗೆದ್ದಾನು?" ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಬೆವರು ಹೋದ. ಸೌಮ್ಯ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ಓಡಿಹೋದಳು.

ಮೂರನೆಯ ದಿನ 'ಕರಿಹಬ್ಬ' 'ವಸ್ತುಡಕ' 'ಕರಿಹಬ್ಬ' ಅಂದರೆ ಮುಸುರೆ ಪಾತ್ರೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಿಕ್ಕಿ ಬೆಳಗಿ ತೊಳೆದು ಜೋಡಿಸುವುದು. 'ವಸ್ತುಡಕ' ಅಂದರೆ ವಸ್ತು+ಅಡಕ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆಂದು ಅಟ್ಟದಿಂದ ತೆಗೆದ ಹಾಗೂ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಯಥಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸುವುದು.

ಅಳಿಯ ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರು ಬೇಸರಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಭೀಮಾಚಾರಿ ಮಾವನವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಂಬುತೀರ್ಥ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೇಳಿದರು. ಭೀಮಾಚಾರಿ, ರಮ್ಯ, ಅವಳಣ್ಣ ಸುರೇಶ, ನಾನು, ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಮನೆಯ ಆಳು ತಿಮ್ಮ ಹೊರಟೆವು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಿನ್ನಲು ದೊಡ್ಡ ಬುತ್ತಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು. "ರಮ್ಯ ನಾನು ಅಂಬುತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಬತ್ತೀನೇ!" ಎಂದು ಗೋಗರೆದಳು ಸೌಮ್ಯ. "ಬಾರೆ! ಬಿನ್ನಾಣಗಿತ್ತಿ. ಅರ್ಜುನ ಹೊರಟಾಗ ಸುಭದ್ರೆ ನೀನು ಬರದೇ ಇರ್ತೀಯಾ?" ಎಂದು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದಳು ರಮ್ಯ. ಇವರು ಏನನ್ನೋ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಮಹಾಭಾರತದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಈ ರಹಸ್ಯ ಬಿಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.

'ಹುಂಚ'ದವರೆಗೂ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋದೆವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೆಟ್ಟದ ಹಾದಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತೆ. ಅಂಬುತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಐದು ಮೈಲಿ ಕಾಡು ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು. ವನವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಶ್ರೀರಾಮ, ಸೀತೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಈ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರಂತೆ. ಸೀತೆ 'ಬಾಯಾರಿಕೆ' ಎಂದಾಗ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಅಂಬಿನಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಛೇದಿಸಿ ನೀರು ಚೆಮ್ಮಿಸಿದನಂತೆ. ಅದೇ ಅಂಬುತೀರ್ಥ - 'ಶರಾವತಿ' ನದಿಯ ಉಗಮಸ್ಥಾನ. ಮುಗಿಲೆತ್ತರದ ಎತ್ತರವಾದ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ಸಾಲು. ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡು, ಈ ಕಾಡಿನ ಮುಂದೆ ವೀರಪ್ಪನಿರುವ ಕಾಡು ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾಡು ಅವನು ನೋಡಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

'ಹುಂಚ' ಒಂದು ಜೈನ ಬಸದಿ. ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥನ ಆಲಯವಿದೆ. ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆತ ಜಾಗ. ಅವನ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವತೆ ಪದ್ಮಾವತಿ ಗುಡಿಯಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಸುವಿನ ಕರುವಿಗೆ ಹುಲಿ ಹಾಲು ಕುಡಿಸುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಹಸು ತನ್ನ ಕೆಚ್ಚಲಿನಿಂದ ಹುಲಿಮರಿಗೆ ಹಾಲುಣಿಸುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಅಷ್ಟು ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯ ತಪೋಭೂಮಿ. ಇಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪೋಟೋಗಳನ್ನು ಕ್ಯಾಮರಾದಿಂದ ತೆಗೆದೆ. ಅವರೇಕಾಳು ಉಪ್ಪಿಟ್ಟುತಂದು, ಹಾಲು ಕುಡಿದು ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತತೊಡಗಿದೆವು. ಆಗಸದೆತ್ತರ ತೇಗದ ಮರಗಳು, ಕಾಲಿಗೆ ತೊಡರುವ

ಬಳ್ಳಿಗಳು, ಎತ್ತರದ ಬಂಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆನು ಗೂಡುಗಳು. ಮರದಲ್ಲೇ ಮಾಗಿ ಹಣ್ಣಾದ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣುಗಳು. ತಿಮ್ಮ ಮರಹತ್ತಿ ಒಂದು ಹಣ್ಣು ಕಿತ್ತ. ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ತಿನ್ನಲು ಕೊಟ್ಟ. “ಹುಪಾರೋ ಮಗನೇ ಕರಡಿಗಿರಡಿ ಇದ್ದಾತು!” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ ಸುರೇಶ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹರಿವ ಶುಭ್ರನೀರಿನ ತೊರೆಗಳು. ಅಂಬುತೀರ್ಥ ತಲುಪುವವರೆಗೆ ನನ್ನ ಕ್ಯಾಮರಾಗೆ ಬಿಡುವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಬುತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಮೈದಾನ. ಒಂದು ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಅಡಿಯಿಂದ ಶರಾವತಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಂದರದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುದೃಷ್ಟಿ ಕಾಣುವವರೆಗೆ ಹಸಿರೋ ಹಸಿರು! ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳ ಚಿತ್ತಾರ. ಹೆಸರೇ ಕೇಳರಿಯದ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಾರಾಟ. ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿ ಸ್ವರ್ಗವೆಂದರೆ ಇದೇ ಇರಬೇಕು! ನಾವು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಊಟ ಮಾಡಿದೆವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹರಟೆ ಹೊಡೆದೆವು. ಭೀಮಚಾರಿ ರಮ್ಯ ಒಂದು ಬಂಡೆಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ನಾನು ಮಲಗಿ ಆಕಾಶ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ತಿಮ್ಮ ಮುಸುರೆ ತೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಮತ್ತು ಸೌಮ್ಯ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹುಡುಕಿದೆ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಹತ್ತಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಸೌಮ್ಯ ಜಾರಿದಳು, ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ತನ್ನ ಬಲಿಷ್ಠ ಬಾಹುಗಳಿಂದ ಅವಳ ಸೊಂಟ ಬಳಸಿ ತನ್ನೆದೆಗೆ ಅಪ್ಪಿ ಹಿಡಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ಮೈಮರೆತರು. ನಾನು ಕ್ಯಾಮರಾ ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಿದೆ. ಅಪೂರ್ವ ನಿಸರ್ಗ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಸಂಗಮ!

ನಾವು ರಜೆ ಮುಗಿದ ಕಾರಣ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೊರಟೆವು. ಸುರೇಶ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಕೋಣಂದೂರಿನವರೆಗೆ ಬಂದು ಬಸ್ ಹತ್ತಿಸಿದ. ಅವನ ಜೊತೆ ಬಂದ ಸೌಮ್ಯ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು ತಡೆದಿದ್ದ. ಬಸ್ ಹೊರಟಿತು. ಸೌಮ್ಯ ಮತ್ತು ಸುರೇಶ ಕೈಯಾಡಿಸಿದರು.

ಬಸ್ಸು ಬಹಳ ದೂರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದ “ಈ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಯಾಕೆ ಬಂತು?” ನಾನು ನಕ್ಕೆ. “ಜಾತಿಪದ್ಧತಿ ಬೇಕೆಂಬುವವರಿಗೆ ಬೇಕು ಬೇಡದವರಿಗೆ ಬೇಡ. ಈಗ ನೀನು ಮಾಧವ, ಸೌಮ್ಯ ಜೈನರವಳು. ಹೃದಯಗಳು ಒಂದಾದರೆ ಯಾವ ಜಾತಿಯೂ ಅಡ್ಡವಿಲ್ಲ! ಒಂದೇ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿದಂತೆ ಉತ್ತರ ಒಂದೇ!” ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ. “ಸೌಮ್ಯಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗು. ನಿನ್ನ ದೀಪಾವಳಿಗೆ ನಾನು ಗೆಲೆಯನಾಗಿ ಬರ್ತೀನಿ!” ಎಂದೆ. “ನೀನು ಯಾವಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಕಿದ್ದೀಯ?” ಎಂದು ಹಗುರವಾಗಿ ನಕ್ಕ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ.

ಬೀರ್ಟಲ್ - ಜೀವನ್ ಚರಿತ್ರೆ

- ಎಂ.ಎನ್.ಕೆ.

ಮುಘಲ್ ಇತಿಹಾಸಗಾರ ಬಡೂನಿ ದೂಷಿಸುವಂತೆ ಬೀರ್ಟಲ್ ಅಕ್ಬರನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸಾಧಾರಣ ವಿದೂಷಕ ಮತ್ತು ಬರೀ ಹಾಸ್ಯಗಾರನಾಗಿದ್ದನೇ?. ಅವನೊಬ್ಬ ಕೇವಲ court jester ಮಾತ್ರವೇ? ಅಥವಾ ತನ್ನ ಮಿಂಚುವ ಕಿಡಿ ಹಾಸ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಬೀರ್ಟಲ್‌ಗೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಹಾಗೂ ಆಳವಾದ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಜ್ಞಾನವಿತ್ತೇ? ಆತ ಅಕ್ಬರನ friend, philosopher and guide ಕೂಡಾ ಆಗಿದ್ದನೇ?. ಮತಾಂಧ ಉಲೇಖಗಳಿಂದಲೇ ತಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಬಡ ಬೀರ್ಟಲ್ ಅದು ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಿದ? ಅದು ಹೇಗೆ “ರಾಜಾ ಬೀರ್ಟಲ್” ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ indraama ಎನ್ನುವ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತಿರುವಿ ಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೀರ್ಟಲ್‌ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಕಿರು ಪರಿಚಯ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಬೀರ್ಟಲ್ 1928ರಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶದ ಕಾಲ್ಪಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ. ಆ ಕುಟುಂಬ ಉದರಂಭಣಕ್ಕೆ ಬೈರಾಗೀ ಜೀವನ ಆಶ್ರಯಿಸಿತ್ತು. ಬೀರ್ಟಲ್‌ನ ಹುಟ್ಟು ಹೆಸರು ಮಹೇಶ್‌ದಾಸ್. ಮಹೇಶ್‌ದಾಸ್, ರಾಜಾ ಭಗವಾನ್ ದಾಸ್ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಸೇವೆಇಂದ ಆ ರಾಜನ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಗಳಿಸಿದ. ರಾಜಾ ಭಗವಾನ್ ದಾಸ್ ಮತ್ತು ಬಾದಶಹ ಅಕ್ಬರ್ ಇವರಿಬ್ಬರ ಸ್ನೇಹ ಮಹೇಶ್ ದಾಸ್ ಅಕ್ಬರನ ಆಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು.

ಅಕ್ಬರ್ ಬಾದಶಹನಾದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಕೇವಲ 14 ವಯಸ್ಸು (1559). ಅಕ್ಬರ್ ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷಕ ಬೈರಾಂಖಾನ್ ಹಾಕಿದ ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಕ್ಬರನಿಗೆ ಈ ಸಂಕೋಲೆಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ ಹೊರಬರುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಸಮವಯಸ್ಕರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಆಸೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ತವಕ. ಅಕ್ಬರನ ಈ ಆಸೆಗಳಿಗೆ ಮಹೇಶ್ ದಾಸ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ. ಬೀರ್ಟಲ್, ಅಕ್ಬರನಿಗಿಂತ 14 ವರುಷ ದೊಡ್ಡೋನು. ಆದರೂ ಅಕ್ಬರ್-ಬೀರ್ಟಲ್ ಜೋಡಿ made for each other ಥರ ಸರಿದೂಗಿತು. ಮುಂದೆ 1586ರಲ್ಲಿ ಬೀರ್ಟಲ್ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಡಿಯುವ ತನಕ ಈ ಸ್ನೇಹ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಹರಿಯಿತು.

ಅಕ್ಕರ್ ಬೀರಲ್‌ನನ್ನು ತನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಸಲಹೆಗಾರರ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆಸ್ಥಾನದ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಬೀರಲ್ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಕರ್ ಬಹಳ ಜಿಲ್ಲೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಅತೀ ಗಂಭೀರವಾದ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಬೀರಲ್‌ನ ಸಲಹೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ತೀವ್ರವಾದಾಗ ಲಘು ಮತ್ತು ಹಾಸ್ಯಮಯ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ತೊಡಗಿರುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಒಮ್ಮೆ ಅಕ್ಕರ್ ಬೀರಲ್‌ನನ್ನು “ನಿಜಕ್ಕೂ, ಸುಳ್ಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು” ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಬೀರಲ್ “ಜಹಾನ್‌ಪನಾ, ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕೇ ಇಂಚು” ಎಂದನಂತೆ. ಹೇಗೆನ್ನಲು “ಸ್ವಾಮೀ, ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದಲೇ ನೋಡುತ್ತೇವೋ ಅದೇ ನಿಜ. ಯಾವುದನ್ನು ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಪರಿಶೀಲಿಸದೆ ನಂಬುತ್ತೇವೋ ಅದೇ ಸುಳ್ಳು. ಕಣ್ಣಿಗೂ ಕಿವಿಗೂ ಇರುವ ದೂರ ನಾಲ್ಕೇ ಇಂಚು” ಅಂದನಂತೆ.

ಬೀರಲ್ ಬರೀ ಕಥೆಗಾರನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನೊಬ್ಬ ಒಳ್ಳೇ ಹಾಡುಗಾರ, ಕವಿ. ಇವನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮಾಡುವುದೇ ಒಂದು ಸೊಗಸು. ಬೀರಲ್ ತನ್ನ ತೀವ್ರವಾದ ಮತ್ತು ಹರಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ತಿಳಿ ಹಾಸ್ಯದ ಲೇಪನ ಹಚ್ಚಿ ಇತರರಿಗೆ ಇವನ ಹಾಸ್ಯ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಚುಚ್ಚಿದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಇವನು ಅತೀ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಕಬಿ ರಾಯ್ (ಕವಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ) ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಗಳಿಸಿದ. ಅಕ್ಕರ್-ಬೀರಲ್ ಇವರ ಸ್ನೇಹ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೋಯಿತೆಂದರೆ ಫಢೇಪುರ್ ಸಿಕ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕರ್ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿ ಕಟ್ಟಿದಾಗ ಬೀರಲ್‌ಗೋಸ್ಕರ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯ ಹತ್ತಿರವೇ ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಯನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿದ. ರಾತ್ರೋರಾತ್ರಿ ಅಕ್ಕರ್, ಬೀರಲ್ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ರಾಜಕಾರಣ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ಈ ರೀತಿ ಹಠಾತ್ ಆಗಿ ಬಾದಶಹ ಬಂದಾಗ ಬೀರಲ್ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ಹಾಗೇ ಬಾದಶಹನ ಮುಂದೆ ಬಂದನಂತೆ. ಅಕ್ಕರ್ “ನೀನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಮೂಗು ಮುರಿದಾಗ, ಬೀರಲ್ “ಜಹಾನ್‌ನ, ಈ ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಏನೂ ಮುಚ್ಚಿಡಲಾರ” ಎಂದು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ತಿಳಿಯಾಗಿಸಿದ. ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕರ್ ಮತ್ತು ಬೀರಲ್ ಗೋವಾದಿಂದ ಪೋರ್ಚುಗೀಸರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರಂತೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಅಕ್ಕರ್ “ಬೀರಲ್, ಡಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕಾಗೆಗಳಿವೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ “6557” ಎಂಬ ಧಿಡೀರ್ ಉತ್ತರ ಬಂತು. “ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಇದ್ದರೆ?” ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ “ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೆ ಅವು ಆಗ್ರಾದಿಂದ ಬಂದೋವು. ಸಂಜೆಗೆ ವಾಪಸ್

ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತೆ. ಕಮ್ಮೀ ಇದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿನೋವು ಪಕ್ಕದ ಊರಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಪು. ರಾತ್ರಿಗೆ ವಾಪಸ್ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತೆ” ಅಂದನಂತೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರ. ಅಪದ್ಧಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೇ ಏನು ಅಂದರೆ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಅನ್ನೋಲ್ವೆ ಹಾಗೇ. ಇಂಥಾ ಥಿಡೀರ್ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವ ಬಿಗು ಮೂತಿಯ ಬಾದಶಹ ನಗದೇ ಇದ್ದಾನು? ಹಾಗೆ ನಕ್ಕೂ ನಕ್ಕೂ ಬಾದಶಹ ತನ್ನ ರಾಜಕೀಯ ದುಗುಡಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಅನೇಕರು ತಮಗೆ ಅಕ್ಕರನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಬೀರ್ಪಲ್ ಹತ್ತಿರ ಮೊರೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಬೀರ್ಪಲ್ ಅವರ ಪಕ್ಷ ವಹಿಸಿ, ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ ತನ್ನ ಕುಟುಕು ಹಾಸ್ಯದಿಂದ ಬಾದಶಹನಿಗೆ ಈ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಬೀರ್ಪಲ್‌ನ ಮೇಧಾವಿತನವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಇರಾನಿನ ಶಾ ಇವನನ್ನು ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಬೀರ್ಪಲ್‌ನನ್ನು ಪೇಚಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಲು ಬಹಳ ಜನ ಶಾ ನಂತೆಯೇ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿ ಕೂತಿದ್ದರು. ಬೀರ್ಪಲ್ ನಿಜವಾದ ಶಾ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಸಲಾಂ ಅರಿಸಿದಾಗ, ಶಾ “ಅದು ಹೇಗೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನಂತೆ. ಬೀರ್ಪಲ್ “ಅದು ಬಹು ಸುಲಭ ಸ್ವಾಮಿ. ಮಿಕ್ಕಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀವು ಮಾತ್ರಾ ನಸುನಗುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ” ಅಂದಾಗ ಶಾ ಇವನಿಗೆ “ಜ್ಞಾನ ಸಾಗರ” ಎನ್ನುವ ಬಿರುದು ಕೊಟ್ಟನಂತೆ.

ಅಕ್ಕರ್ ಅಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರ ನಡುವೆ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಬಿರುಕನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಇಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬೀರ್ಪಲ್ ಸಹಾಯ ಬಹಳ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬೀರ್ಪಲ್ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದ.

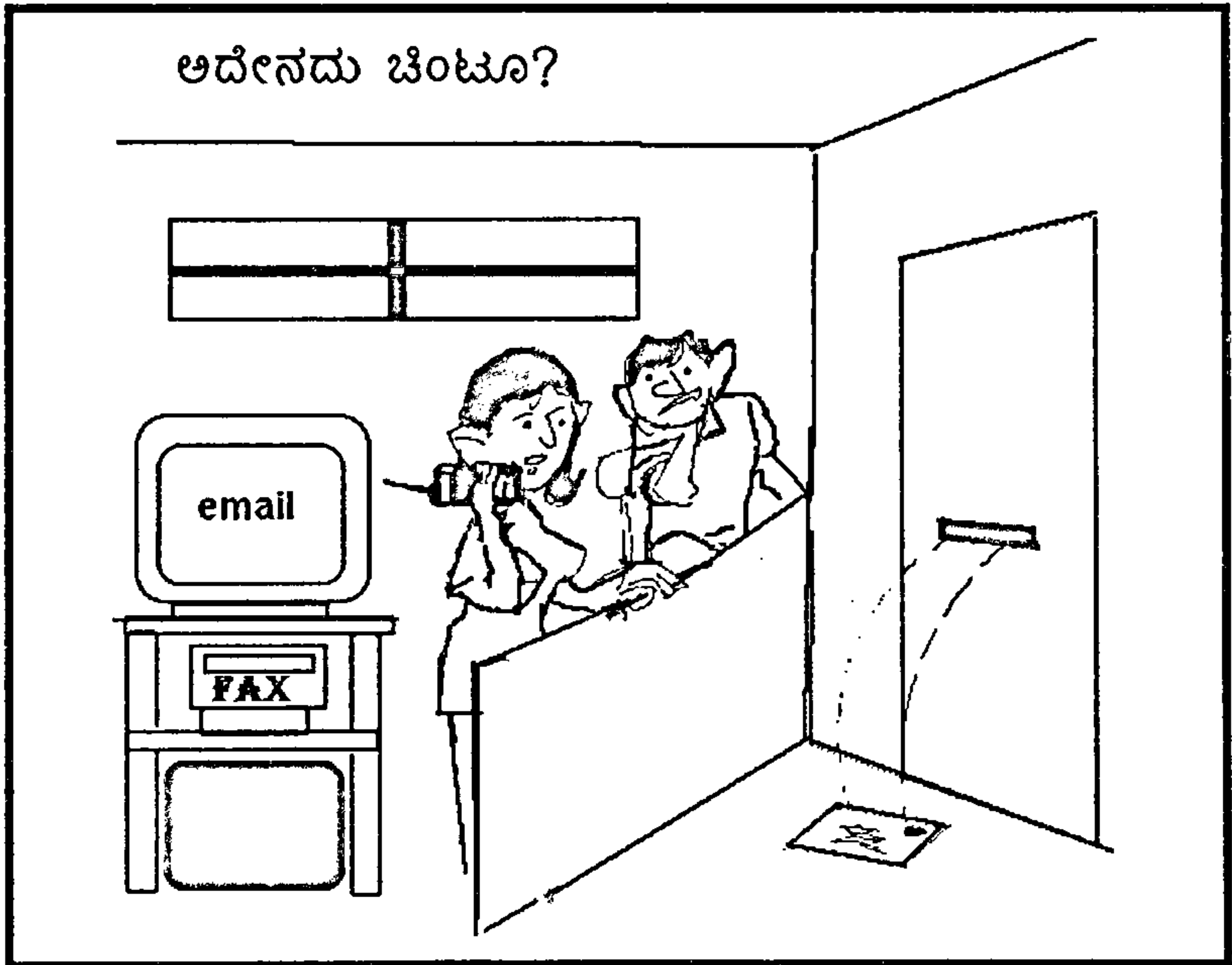
ಈ ಅಕ್ಕರ್-ಬೀರ್ಪಲ್ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಅನೇಕರು ಅದನ್ನು ಒಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಬೀರ್ಪಲ್ ಅಕ್ಕರನನ್ನು ತಪ್ಪು ಹಾದಿಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಬಾದಶಹನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಕೂಗು ಶುರುವಾಯಿತು. ಈ ಕೂಗಿಗೆ ಮುಂದಾಳುತನವನ್ನು ಆಸ್ಥಾನದ ಉಲೇಮಾಗಳೂ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಬೀರ್ಪಲ್ ಅವರ ಆರೋಪಣೆಗೆಲ್ಲಾ ಸಮಂಜಸವಾದ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿ, ತನ್ನ ಹಾಸ್ಯ ಚಟಾಕಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗೇಲಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ಬಾಯಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಸಿದನಂತೆ.

1586ರಲ್ಲಿ ಅಫಘಾನಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ದಂಗೆ ಹತ್ತಿಕ್ಕಲು ಹೋದ ಬೀರ್ಟಲ್ ವಾಪಸ್ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇವನ ಸಾವಿನಿಂದ ಅಕ್ಬರ್‌ಗೆ ಆದ ಆಘಾತದಿಂದ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳ ಸಮಯ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅನ್ನ, ನೀರು ಬಿಟ್ಟು ಶೋಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಬಾದಶಹನಿಗೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾಂತ್ವನ ನೀಡಿ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದವಳು ಅವನ ತಾಯಿ ಹಮೀದಾ ಬೇಗಂ.

ಬೀರ್ಟಲ್‌ನ ಕಳೇಬರವೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಬರ್ ಅಫಘಾನಿಸ್ತಾನದ ಗವರ್ನರ್‌ಗೆ “ನನಗೆ ಬೀರ್ಟಲ್ ಸತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ಇನ್ನೂ ಎಲ್ಲೋ ಬದುಕಿರಬೇಕು. ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿಸಿ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕಳಿಸು. ಇಲ್ಲಾ, ಅವನ ಕಳೇಬರವನ್ನಾದರೂ ಕಳಿಸು” ಎಂದು ತಗಾದೆ ಮಾಡಿದನಂತೆ. ಆ ಗವರ್ನರ್ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುವ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನಂತೆ.

ಬೀರ್ಟಲ್ ಯಾವ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈಗ ಓದುವುದು, ಕೇಳುವುದು ಬರೀ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನಿಂದ, ಶತಮಾನಗಳಿಂದ, ತಲೆತಲಾಂತರಗಳಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದಿರುವ ಕಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಂದಿನ ಆಸ್ಥಾನದ, ಕಾಲದ ಆಗುಹೋಗುಗಳು, ಅಕ್ಬರ್ ಬಾದಶಹನೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಬೀರ್ಟಲ್‌ನಂತಹ ಮೇಧಾವಿಗಳು, ಹುಟ್ಟು ಹಾಸ್ಯಗಾರರು ಜನಿಸುವುದು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ವರುಷಗಳಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ.

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ ಅವರ ‘ಹಬ್ಬದಡಿಗೆ’

(ಪ್ರ. ವಸಂತ ಪ್ರಕಾಶನ, ನಂ. 10, ತುಳಸೀ ವನಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 53; ಬೆಲೆ - 50/-)

ಕನ್ನಡದ ಹಾಸ್ಯ ಬರಹಗಾರರಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ ಸಹ ಒಬ್ಬರು. ‘ಹಬ್ಬದಡಿಗೆ’ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ (ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ, ಚಂಬಾ ಅವರ ನಿಜ ನಾಮಧೇಯ) ಅವರ ಮೂರನೇ ಹಾಸ್ಯ ಸಂಕಲನ. ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೃಷಿಯ ಜತೆಜತೆಗೆ ಇವರು ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೂರದರ್ಶನ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಆಕಾಶವಾಣಿ - ಹೀಗೆ ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಇದೀಗ ತಾನೇ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿ ತವರು ಸೇರಿರುವ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ ಓದುಗರಿಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತರು. ಅದರಲ್ಲೂ ಮಿಡ್ಲ್‌ಪ್ರಿಯರಿಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನವರು. ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶೈಲಿ ಹಾಗೂ ಸರಳವಾದ ಮತ್ತು ‘ಸುಲಿದ ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣಿನ’ ಭಾಷಾ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಛಾಪು ಮೂಡಿಸಿರುವರು.

‘ಹಬ್ಬದಡಿಗೆ’ ಸಂಕಲನ ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ತಿಳಿನಗೆಯ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಉಗಾದಿ ಉಟದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪುಣ್ಯಶೇಷಿಯವರೆಗೆ ಅತಿ ವಿಸ್ತಾರದ ಕ್ಯಾನ್‌ವಾಸ್ ಇವರದು. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿನ - ಈಗ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಶಿಸಿ ಹೋಗಿರುವ ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥಗಳ ವರ್ಣನೆ ಓದುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಾಲಿಗೆ ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಮನಸ್ಸು ಮರೆತು ಹೋದ ಯುಗದ ನೆನಪನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕತೆಯ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಜ್ಜಿಕಾಲದ ತಿಂಡಿತಿನಿಸುಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ದಕ್ಕುವಂತಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ವಿಷಣ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಾಸ್ಯ ಬರಹಗಳ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ನಗೆ ಚಿಮ್ಮಿಸುವುದಲ್ಲದೇ ಓದುಗರನ್ನು ಚಿಂತೆಗೂ ಹತ್ತಿಸುವುದಂತೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಲೇಖನಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆ. ಹೆಗಲ ಮೇಲಿನ ಟವಲ್ (HMT ಅಲ್ಲ!) - ಟವಲ್ಲಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಅದರ ಸದುಪಯೋಗಗಳತ್ತ ಗಮನ ಸೆಳೆದು ಟವಲ್ಲಗಳು ನಮ್ಮ ಪುರಾಣ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಪುರಾಣದ ನಮ್ಮ ದೇವರುಗಳು ಟವಲ್ಲಿನ ಉಪಯೋಗ ಅರಿತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು

ಮಹತ್ವದ ಅಂಶ ನಗೆ ಚೆಮ್ಮಿಸುತ್ತದೆ. ಶುಭ್ರಾತಿಶುಭ್ರ, ಗ್ರಾಹಕರ ವೇದಿಕೆ, ಹುಲಿಪಾಲು ಮೊದಲಾದ ಲೇಖನಗಳು 'ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಸಟ್ವಿರ್' ಅಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆ. ಸಂಬಂಧ, ಅರ್ಪಣೆ, ರಾಜು ಮತ್ತು ಲಲನಾಮಣಿ, ಕಲ್ಯಾಣನಗರಿ ಲೇಖನಗಳು ನವಿರಾದ ಹಾಸ್ಯ ಹೊಮ್ಮಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಗತ-ವಿದಾಯ, ನುಣುಪಿನ ಗಲ್ಲಕ್ಕಾಗಿ-ಒಂದು ರೀತಿಯ ನಾಸ್ತೊಲ್ಜಿನ್ ಹಿಟ್‌ಗಳು. ಈ ಕೃತಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಲೇಖನಗಳು ಇಂತ್ರಿಲೆವೆಂಟ್ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮೂಡದಿರುವುದು. ಮಿಡ್ಲ್ ಲೇಖನಗಳು ಬಹುತೇಕ ತಮ್ಮ ರೆಲೆವೆನ್ಸಿಯನ್ನು ಕೊಂಚ ಸಮಯದ ನಂತರ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮಿಡಲ್ಗಳು ಮತ್ತು ಮಿಡಲ್ಗಳು ಅಲ್ಲದವುಗಳನ್ನು ಗೆರೆ ಹಾಕಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಹಬ್ಬದಡಿಗೇ ಸಂಕಲನ ಸಂತೋಷ ನೀಡುವುದು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ತೋರುವ ಅದರ ಸಭ್ಯ ಗುಣಗಳಿಂದಾಗಿ. ಬಿಟಿಎಸ್ ಕಂಡಕ್ಟರು ಐವತ್ತು ಪೈಸೆ ಚೆಲ್ಲರೆ ನೀಡುವುದರ ಬದಲು ಒಂದು ಹರಕಲು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟು ನೀಡಿ ಸುಬ್ಬರಾಮನಿಗೆ ಐವತ್ತು ಪೈಸೆ ಚೆಲ್ಲರೆ 'ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿ' ಎಂದು ಒಂದು ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಲಲನಾಮಣಿ ಸಂಗಡ ಸುಬ್ಬರಾಮ ಪರಿಚಯ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾಚಿಕೆ ಬುರುಕ, ಮುಖೇಡಿ ಸುಬ್ಬರಾಮ ಈ ಐವತ್ತು ಪೈಸೆ ಚೆಲ್ಲರೆ ಅಭಾವದ ಮೂಲಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಸರಳಳ ಪರಿಚಯ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ನಂತರ ಅವಳನ್ನು ವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಚೆಲ್ಲರೆ ಅಭಾವದ 'ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ'.

ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಮೈಸೂರಿಗ (ಗಮನಿಸಿ - ಮೈಸೂರಿನ ಎಂದರೆ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇಳೈಸಿತ್ತು) ರೊಬ್ಬರು ಹೇಗೆ ಹಾಸ್ಯ ರಚಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ಈ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ವಿಪುಲವಾದ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತಿಳಿಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಶ್ಲೀಲದ ಸೋಂಕಿಲ್ಲದೇ, ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿನ ನಗೆಲೇಖನಗಳು ಹರಿದಿವೆ. ಆತ್ಮೀಯತೆಯನ್ನು ಹೊಮ್ಮುವಲ್ಲಿ ಸಫಲಗೊಂಡಿವೆ. ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಓದಿಮುಗಿಸಿದಾಗ ನವಿರಾದ ಭಾವವೊಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುತ್ತದೆ - ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್. ಸ್ವಾಮಿ ಅವರ ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳ ನೆನಪು ನುಗ್ಗಿಬರುತ್ತದೆ.

ಬಾಗೂರು ಚಂದು, ಅವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಸಂಕಲನಗಳು ಹೊರಬರಲಿ!

— 'ರೋಪಾಲಿ'

ಕಾಲು ಉಳುಕಿದೆ

- ಸರೋಜ ಆರ್. ಆಚಾರ್ಯ

“ಹಲೋ ಡಾಕ್ಟರಾ, ನಮಸ್ಕಾರ, ನಾನು ಸುಧಿ ಮಾತಾಡ್ತಿದೇನೆ!”

“ಹೇಳು, ಏನಾಯ್ತು...”

“ಏನಿಲ್ಲ, ಕಾಲು ಉಳುಕೊಂಡಿದೆ; ಅದು ಬರೀ ಉಳುಕಾ ಅಥವಾ ಫ್ರಾಕ್ಚರಾ, ಡಿಸ್ಲೋಕೇಟ್ ಆಗಿದೆಯಂತ ನೊಡ್ಬೇಕಿತ್ತು; ಯಾವಾಗ್ಬರ್ಲಿ?”

“ಈಗಲೇ ಬಾರೋ, ಮತ್ತೆ ಅಂದ್ರೆ ರಷ್ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೆ.”

‘ಡಾ. ರವೀಂದ್ರ ಯಾವಾಗಿನಂತೆ ‘ರಾತ್ರಿ ಎಂಟಕ್ಕೆ ಬಾ’ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅಂದ್ಕೊಂಡ್ರೆ..’ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೊಚ್ಚಹೊಸ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಕವುಚಿಟ್ಟು, ಗೊಣಗುತ್ತ ಎದ್ದೆ. ಕುಂಟಿಕೊಂಡೇ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಿಸಿ, ತಟ್ಟರಾಯನಂತೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಆಟೋ ಹಿಡಿದು ಡಾಕ್ಟರಿದ್ದ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಐದೂವರೆಯಾಗಿತ್ತು.

ದವಾಖಾನೆಯಿರುವುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡದ ಮೊದಲನೆ ಮಾಳಿಗೆಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ! ಮುಂಚೆಲ್ಲಾ ನಾಲ್ಕು ಮೆಟ್ಟಲಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ಹತ್ತಿ ಬಿಡುತ್ತಿದೆ. ಈಗಲೋ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಭಳಕು! ಭಾಗ್ಯದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಡುತ್ತ, ‘ಫಾಸ್ಟ್ ಟ್ರ್ಯಾಕ್’ನವರಿಗೆಲ್ಲಾ ‘ಓವರ್‌ಟೇಕ್’ ಮಾಡಲು ದಾರಿ ಬಿಡುತ್ತ ನಾನು ಆರೋಹಣ ಮುಗಿಸಿ ಡಾಕ್ಟರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಸುಮಾರು ರೋಗಿಗಳು ಸೇರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮಾಡೋದೇನು? ಕೆಟ್ಟ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉದ್ದ ಬೆಂಚಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡು ಕೆಳಗಿನ ಜನನಿಬಿಡ ರಸ್ತೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದಾಗಲೇ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು!

ರಸ್ತೆಯ ಆಚೆಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಕಡುನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಮಾರುತಿ ವ್ಯಾನಿಗೆ ಒರಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ತಗ್ಗಿದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಢವಾದ ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಮೂರು ಜನರು! ಏಕೋ ಕುತೂಹಲ! ಯಾರಾಗಿರಬಹುದು? ಗುರುತಿನವರಂತೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಏನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು? ಮನೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವ ಕುಟುಂಬಿಕರಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲೇಜು ಹುಡುಗರಂತೂ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಜಿಗಿಯಾದ ಜೀನ್ಸ್

ಪ್ಯಾಂಟ್, ಬನಿಯನ್, ಮಿನಿ ಸ್ಕರ್ಟ್ ಎಂದು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲೇಜು ಹುಡುಗಿಯರತ್ತ ಇವರ ಗಮನವಿಲ್ಲ! ಯಾವುದೋ ಗ್ಯಾರೇಜಿನ ಕೆಲಸಗಾರರಂತೆ ಕಂಡರೂ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಸ್, ಮಸಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ; ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶುಭ್ರವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ 'ಗ್ಯಾಂಬ್ಲರ್' ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದ ಟಿ. ಷರ್ಟ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಟೊಣಪ, ಮಾತಿಗೊಮ್ಮೆ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಸುತ್ತಲಿನ ಅಂಗಡಿ ಮುಂಗಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾಳಿಗೆ ಬಾಲ್ಕನಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವವರನ್ನು ತನ್ನ ಕೆಂಪಾದ, ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರ ಚಲನವಲನಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಖಾತರಿಯಾಯಿತು. ಇವರೇನೋ ಸಂಚು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಈಗ 5-30ಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಈ ಬೀದಿಗೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆಪಹರಿಸುವುದಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅವನ ವಾಹನವನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟುವುದಾಗಿರಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಅವನನ್ನು 'ಮುಗಿಸುವುದೂ' ಆಗಿರಬಹುದು! ಓಹ್, ನನ್ನ ರೋಮಗಳು ನೆಟ್ಟಗಾದವು!

ಯಾವುದೋ ಅಂತರ್‌ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಅವರ ಎತ್ತರ, ಮುಖದ ಆಕಾರ ಮತ್ತು ಹಾಕಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನೋಡಿ ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಕಾರಿನ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯಿತು. ಕಾರಿನೊಳಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ 'ಟಿಂಟಡ್ ಗ್ಲಾಸ್'! ಹುಂ, ತಮ್ಮಪ್ಪನದೇನೋ! ಎನ್ನುವಂತೆ ಒರಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ, ಈ ಕಾರು ಇವರಲ್ಲೇ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬನ ಸ್ವಂತ ವಾಹನವಾಗಿರಬಹುದೋ ಅಥವಾ ಅದೂ ಕದ್ದ ಕಾರಾಗಿರಬಹುದೋ! ಕಾರು ಎಲ್ಲಿಯ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ನೋಡುವ ಎಂದರೆ ನಾನು ಕೂತಲ್ಲಿಂದ ಹಾಳಾದ್ದು ನಂಬರ್ ಪ್ಲೇಟ್ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ!

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚೌಕುಳಿಯ ತುಂಬು ತೋಳಿನ ಅಂಗಿ ಹಾಕಿದ್ದವನು - ಓಂಪುರಿಯನ್ನು ಹೋಲುವ ಮುಖದವನು - ಯಾರಿಗೋ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಲು ಒಬ್ಬ ಎತ್ತರದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕವ್ವಾದ ಶಕ್ತಿಪೂರನಂತಿರುವವನು ಇವರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡ. ಇನ್ನೇನು ಇವರು ನಾಲ್ವರೂ ಕಾರಲ್ಲಿ ಕೂತು ಹೊರಡಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡರೆ ಅವನೂ ತಗ್ಗಿದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಿಗೇ ತೊಡಗಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವನ ಪ್ಯಾಂಟಿನ ಜೇಬಿನೊಳಗೆ ಏನೋ ದಪ್ಪಗಿನ ವಸ್ತು! ಅದು ... ಏನಾಗಿರಬಹುದು?

ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ನೀಲಿ ಟೀ ಷರ್ಟಿನವನ ಕೆಂಪು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಹತ್ತು ಸಲವಾದರೂ ನಾನು - ಅವರನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ನಾನು - ಬಿದ್ದಿದ್ದೆನಾಗಿ ಅವನೇನು ಹೇಳಿದನೋ, ಇತರರೂ ನನ್ನನ್ನೊಮ್ಮೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದರು. ನನ್ನ

ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ 'ಕುಳು, ಕುಳು' ಎಂದು ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಈ ಇವರ 'ಗುರಿ' ಒಂದು ವೇಳೆ ... ನಾನೇ ... ಆಗಿದ್ದರೆ! ಛೇ, ಛೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಏನಿದೇಂತ, ಕಂಪನಿಯ ಷೇರುಗಳೇ, ಆಸ್ತಿಯೇ, ಪಾಸ್ತಿಯೇ, ಯಕಶ್ಚಿತ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಉದ್ಯೋಗಿ ಎನ್ನೋದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ! ನಾಲ್ಕು ಜನ ಸೇರಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡಮನೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದರೂ, ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ತಾರೀಖು ದಾಟಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ಯಾಂಟ್, ಷರ್ಟುಗಳ ಜೇಬುಗಳನ್ನುಕೊಡವಿ ಕೊಡವಿ ನೋಡುವ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು! ಇತರರು ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಗುಂಡಿನ ದಯೆಯಿಂದ 'ಗರಂ' ಆಗುವವರು, ನಾನೋ ಟಿ.ವಿ. ಸೀರಿಯಲ್ ನೋಡೋದು, ಪತ್ತೆದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿ ಓದೋದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರಾವ ಚಟವೂ ಇಲ್ಲದ 'ಠಂಡಾ' ಮನುಷ್ಯ! ಎಲ್ಲ ಸರಿ.

ಆದರೆ ಏನೋ, ಮಹಾ ಸಂಚು ನಡೆಸಲಿರುವ ಈ ನಾಲ್ವರನ್ನು ಮುಂದೆ (ಅಂದರೆ ಅಪರಾಧ ನಡೆದು ಹೋದ ನಂತರ) - ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲ ಬಲವಾದ ಸಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ವೈರಿ (ಪೊಟೆನ್ಷಿಯಲ್ ವಿಟ್ನಸ್) ಇವನೇ ಎಂದುಕೊಂಡರೋ, ಹೇಗೆ! ಅಯ್ಯೋ, ನಾನಾದರೂ ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಇವರನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿರಬಾರದಿತ್ತು! ಈಗಂತೂ ಬೇಕೆಂದರೂ ಬೇರೆ ಕಡೆ ನೋಡಲಿಕ್ಕೂ ಆಗದೆ, ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇವರಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕೀಳಲಿಕ್ಕೂ ಒಲ್ಲದೆ ಇರುವೆ ಚುಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡವನಂತೆ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲೇ ಮಿಸುಕಾಡತೊಡಗಿದೆ.

ನನ್ನ 'ಕ್ಯೂ'ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಜನ ಪೇಷಂಟುಗಳಿದ್ದಾರೆ! ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಅಂಗಡಿಗಳವರು ದೀಪ ಹಾಕಿದರು, ಬೀದಿ ದೀಪಗಳೂ ಬೆಳಗತೊಡಗಿದವು. ನನ್ನ ಡಾಕ್ಟರರ ಅಟೆಂಡರ್ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅದೇನು ಅವಸರವೋ ಅಷ್ಟೇನೂ ಕತ್ತಲಾಗಿಲ್ಲ, ಏನಿಲ್ಲ, ವೀಡಿಯೋ ತೆಗೆಯುವವನ ಲೈಟಿನಂತೆ ಎಲ್ಲಾ 'ಸ್ವಿಚ್'ಗಳನ್ನೂ ಒತ್ತಿಟ್ಟ! ನನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೂ ಜಾಜ್ವಲ್ಯಮಯವಾದ ಬೆಳಕು!

ಈಗ ನಾನು ಬೇಕೆಂತಲೇ ಆಯಾಸದಿಂದ ಗೋಡೆಗೊರಗಿದಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತ ಓರೆ ನೋಟದಲ್ಲಿ ತುಸುವೇ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿದೆ. ಈಗ ಅವರು ನಾಲ್ವರೂ ಮಾರುತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದರ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಆಟೋಗೆ ಒರಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಕನ್ನಡಕದ ಬಕ್ಕತಲೆ ಆಸಾಮಿ ಸೀದಾ ಬಂದು ಮಾರುತಿಯೊಳಗೆ ಕೂತು ಹೊರಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟ.

ಅಂದರೆ ಕಾರು ಅವರ ಸ್ವಂತದ್ದೂ ಅಲ್ಲ, ಕದ್ದದ್ದೂ ಅಲ್ಲ! ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ನನಗೇನೂ ವಿಶೇಷವಾದ ಸಮಾಧಾನ ದೊರಕಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಅವರು

ಪದೇ ಪದೇ ನನ್ನತ್ತಲೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಫಕ್ಕನೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಮ್ಯಾನೇಜರರ ಗೈರು ಹಾಜರಿಯಲ್ಲಿ 'ಡಬಲ್ ಲಾಕ್'ನ ಕೀಲಿಗೊಂಚಲು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನನ್ನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಬಹುಶಃ ಇವರಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟಿದೆ! ಈ..ಗ..ಲೂ ಮನೆಯ ಕಪಾಟಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಕೀಲಿಗೊಂಚಲು ಇ..ದೆ! ನನಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಚಳಿಯಾಯಿತು.

ಡಾಕ್ಟರರ ಕೊಠಡಿಯಿಂದ ಒಂದು ಪೇಷಂಟ್ ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ನಂಬರ್‌ನವನು ಏಳುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಧಡಧಡವೆಂದು ಡಾಕ್ಟರರ ಕೊಠಡಿಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ, ಸೀದ ಹೋಗಿ ಅವರ ಮುಂದಿನ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತುಬಿಟ್ಟ. ನಾನು ಏದುವಿರು ಬಿಡುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಡಾಕ್ಟರ್ ಒಂದು ಗ್ಲಾಸ್ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಕೊಟ್ಟು, ನನ್ನ ಬಿ.ಪಿ. ಚೆಕ್ ಮಾಡುವ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದರು. ನಾನು ಕೈ ಅಡ್ಡ ಹಿಡಿದೆ, "ಅದಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರ್, ನಾನು ಬಂದದ್ದು..."

"ಹೌದು, ಪೋನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಿ ಕಾಲು ಉಳುಕಿದೇಂತ. ಆದ್ರೆ ಇದೀಗ ತಾನೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀಯಾ! ಆಕ್ಸ್‌ವಲೀ ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ?"

"ಅಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರ್, ಅದು ..." ಎಂದು ತೊದಲುತ್ತು ನಾನೆಷ್ಟು ಆಚೇಚೆ ನಡೆದು ನೋಡಿದೆ. ಉಳುಕಿನ ಪತ್ತೆಯೇ ಇಲ್ಲ! ಡಾಕ್ಟರ್ ಪರಿಚಯಸ್ಥರು, ಹಾಗಾಗಿ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಹೊರಗೆ ನನ್ನ ಬೆಂಚಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ ಆ ನಾಲ್ವರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನೆಮ್ಮದಿಯಾಯಿತು. ಬಾಲ್ಕನಿಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಡೆದು ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿಯ ತೊಡಗಿದೆ. ಅಯಾಚಿತವಾಗಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿದಾಗ ಕೆಳಗಿನ ಮೆಟ್ಟಲ ಬಳಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ ನಾಲ್ಕು ಕಿಂಕರರು! ನನ್ನ ಬಾಯಿಯ ಪಸೆ ಆರುತ್ತಿರಲು, ಹಿಂದೆಯೂ ಓಡಲಾಗದೆ, ಮೆಲ್ಲಗೆ, ಅತಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಪ್ಪು ಶಕ್ತಿಪೂರನು ತನ್ನ ಕಿಸೆಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿಯೇ ಬಿಟ್ಟ! ಅನೈಚ್ಛಿಕವಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡವು.

"ಸರ್, ನಾವು ... ಸಂಘದವರು, ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ 'ಕ್ರಾಸ್'ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ. ಈ ಸಲವೂ ಗಣೇಶೋತ್ಸವ ಮಾಡ್ತಿದೇವೆ. ಸರ್, ನಿಮ್ಮ ಫ್ರೆಂಡ್‌ಗೆ ಮತ್ತೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸ್ಟಾಫ್‌ಗೆ ಹೇಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಂದಾ ಕೊಡಿಸ್ಬೇಕು ಸರ್! ನೀವು ಹೇಳಿದ್ರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನಲ್ಲ ...!" ಪಿಳಿಪಿಳಿ ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟ ನಾನು ಪೆದ್ದುಪೆದ್ದಾಗಿ ನಕ್ಕು ಬಿಟ್ಟೆನಾದರೂ, ನನ್ನೊಳಗಿನ ಉದಯೋನ್ಮುಖ 'ಪತ್ತೇದಾರನು' ಮಾತ್ರ ಮುಖವಡಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಮುಲುಗುತ್ತಿದ್ದ!

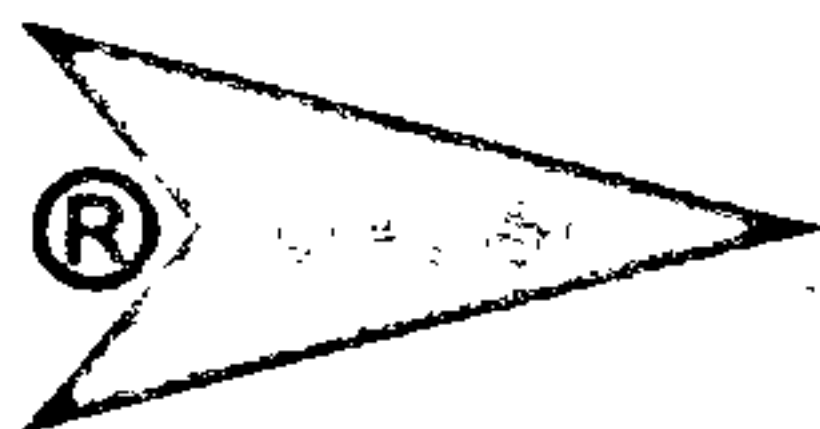
★ ★ ★

WE ARE MOULDING FOR THE LAST 29 YEARS,
COMPONENTS FOR ORIGINAL EQUIPMENTS SUCH AS
AUTOMOBILES, REFRIGIRATORS, VACCUM CLEANERS,
WATER PURIFIERS, HAND PUMPS, CONTROL PENALS
COMPUTERS. OH, THE LIST IS INCOMPLETE, IN ALL
THERMOPLASTICS PVC (RIGID & SOFT), ABS, PP,
DELRIN, POLYCARBONATES ETC. ETC.

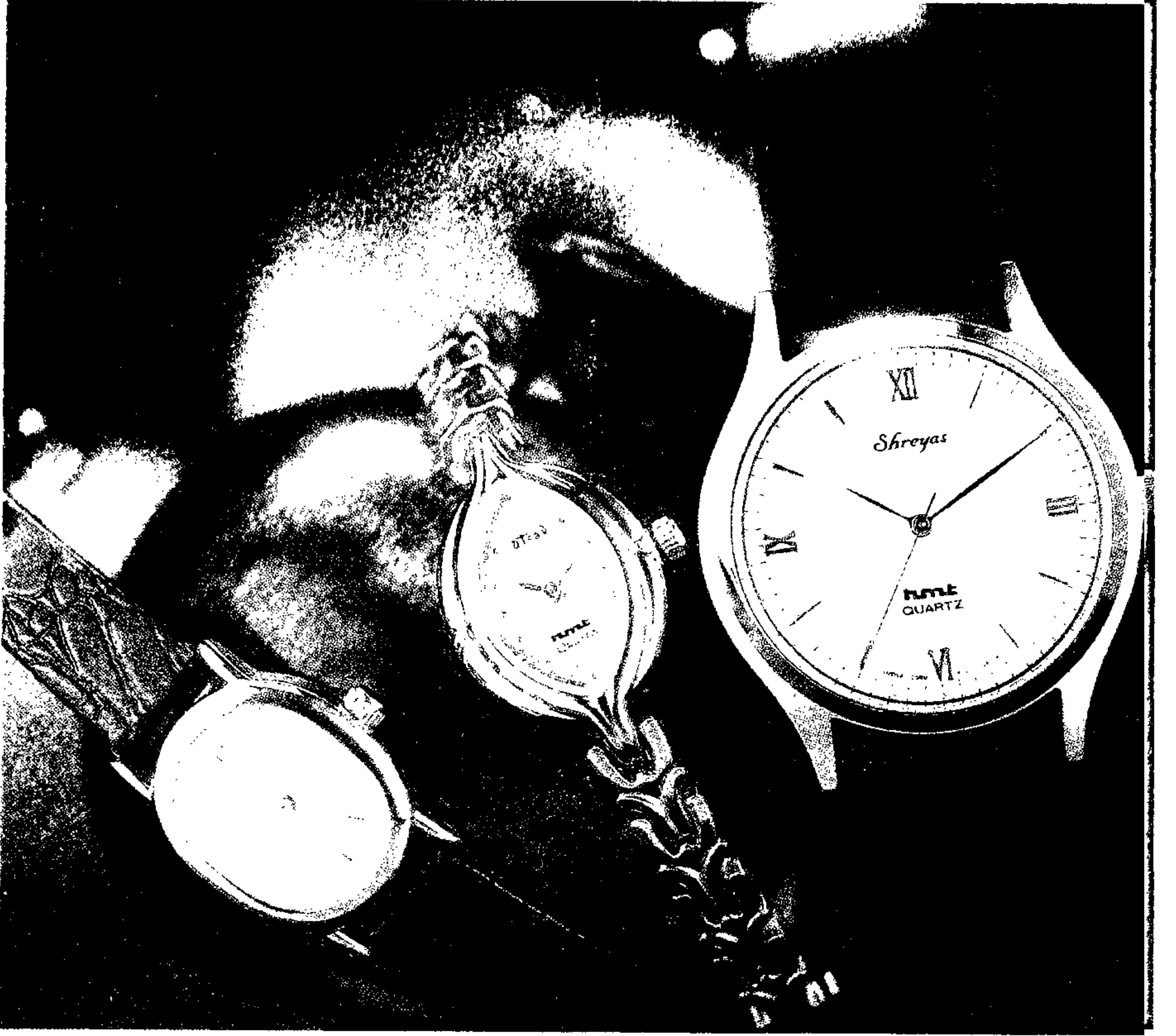
TO THE FULL SATISFACTION OF CUSTOMERS,
HENCE WE ARE SURVIVING ALL THESE YEARS AND
HAVE GOOD REASON TO CONTINUE OUR SERVICE IN
THE NEXT MILLINIUM ALSO.

IF YOU ALSO NEED SOME PLASTIC PRODUCT
PLEASE LET US KNOW.

UI MOULDERS PRIVATE LIMITED,
5A, DIA, MAHADEVAPURA,
BANGALORE - 560 048.
MOBILE - 98450 11480.

ಸುಂದರ ಮುಖಗಳು. ಸುಂದರ ಕ್ಷಣಗಳು.

ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ - ನೀವು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಧರಿಸಬಹುದಾದ ಹಾಗೂ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ನೀಡಬಹುದಾದ ಗಡಿಯಾರಗಳು. ಸದಾ ನಿಮಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಮಯ ನೀಡುವ ಹಾಗೂ ಸಮಯಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಮುಂದಾಳತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಗಡಿಯಾರಗಳು. 800ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಡೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ. ರೂ. 350/-ರಿಂದ ರೂ. 8,500/- ರವರೆಗಿನ ಬೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ. ಇಂದೇ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದ ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಮೋರೂಮ್‌ಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ, ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿರಿ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಹಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಮಯ!

ಅಸಲಿ ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಗಡಿಯಾರಗಳನ್ನು ಅಧಿಕೃತ ಮಾರಾಟ ಮಳಿಗೆಯಿಂದ ಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಬಿಲ್ ಹಾಗೂ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕಾರ್ಡ್ ಕೇಳಿ ಪಡೆಯಿರಿ.

ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಮಯಪಾಲಕರು

■ MASS/HMT/2188-00

Printed by V.R. NATH for the Publisher KORAVANJI APARANJI TRUST. Published by KORAVANJI APARANJI TURST, 36, 6th Main Road, Malleswaram, Bangalore - 560 003. PRINTED AT RAVI GRAPHICS, 49, 4th Cross, SSI Area, Rajajinagar, Bangalore - 560 010. Editor : M. SHIVAKUMAR